

722

Wet van 23 december 1992, houdende bepalingen inzake het toezicht op het kredietwezen en de uitvoering van de Tweede Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 15 december 1989 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen, alsmede tot wijziging van Richtlijn 77/780/EEG (89/646/EEG), en de uitvoering van de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 6 april 1992 inzake het toezicht op kredietinstellingen op geconsolideerde basis (92/30/EEG) (Wet toezicht kredietwezen 1992)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodzakelijk is uitvoering te geven aan de Tweede Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 15 december 1989 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen, alsmede tot wijziging van Richtlijn 77/780/EEG (89/646/EEG) alsmede aan de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 6 april 1992 inzake het toezicht op kredietinstellingen op geconsolideerde basis (92/30/EEG), en dat het naar aanleiding daarvan alsmede in verband met het aanbrengen van enige andere aanpassingen van de Wet toezicht kredietwezen (Stb. 1978, 255) wenselijk is de bepalingen inzake het toezicht op het kredietwezen opnieuw vast te stellen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Paragraaf 1 Definities

Artikel 1

1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

a. kredietinstelling: een onderneming of instelling die haar bedrijf maakt van het ter beschikking verkrijgen van, al dan niet op termijn, opvorderbare gelden en van het voor eigen rekening verrichten van kredietuitzettingen of beleggingen;

b. centrale kredietinstelling: een kredietinstelling, die met betrekking tot een groep kredietinstellingen een mede beleidsbepalend karakter draagt;

c. financiële instelling: een onderneming of instelling, niet zijnde een kredietinstelling, die in hoofdzaak haar bedrijf maakt van het verrichten van één of meer van de werkzaamheden genoemd onder 2 tot en met 12 in de bijlage van de Tweede Richtlijn dan wel van het verwerven of het houden van deelnemingen;

d. representatieve organisatie: een organisatie, die met betrekking tot de uitvoering van deze wet door Onze minister, de Bank gehoord, als representatieve organisatie voor een groep van ondernemingen en instellingen is aangewezen;

e. Onze minister: Onze minister van Financiën;

f. Bank: De Nederlandsche Bank N.V.;

g. toezichthoudende autoriteit: de instantie waaraan in enige Staat ingevolge een wettelijke regeling het toezicht op het kredietwezen is opgedragen;

h. Gemeenschap: de Europese Gemeenschappen;

i. Lid-Staat: een Staat die lid is van de Gemeenschap alsmede een Staat, niet zijnde een Lid-Staat van de Gemeenschap, die partij is bij de overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (Trb. 1992, nr.);

j. Tweede Richtlijn: de Tweede Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 15 december 1989 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen, alsmede tot wijziging van Richtlijn 77/780/EEG (89/646/EEG; Pb. L 386);

k. bijkantoor: één of meer onderdelen zonder rechtspersoonlijkheid van een kredietinstelling of een financiële instelling die in een andere Staat is gevestigd dan die waarin de kredietinstelling of de financiële instelling gevestigd is;

l. verrichten van diensten: het in een Staat, zonder gebruikmaking van een bijkantoor in die Staat, verrichten dan wel aanbieden van werkzaamheden genoemd in de bijlage van de Tweede Richtlijn door een kredietinstelling of een financiële instelling die in een andere Staat is gevestigd;

m. gekwalificeerde deelneming: een rechtstreeks of middellijk belang van meer dan 5 procent van het geplaatste aandelenkapitaal van een onderneming of instelling, of het rechtstreeks of middellijk kunnen uitoefenen van meer dan 5 procent van de stemrechten in een onderneming of instelling, of het rechtstreeks of middellijk kunnen uitoefenen van een daarmee vergelijkbare zeggenschap in een onderneming of instelling;

n. dochtermaatschappij: een onderneming of instelling als omschreven in artikel 24a van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek.

2. De Bank wordt niet beschouwd als kredietinstelling in de zin van deze wet.

3. Onze minister kan, de Bank gehoord, bepalen dat ondernemingen of instellingen die behoren tot een onderscheiden groep ondernemingen of instellingen niet als kredietinstellingen in de zin van deze wet worden beschouwd, indien het karakter van het bedrijf van die ondernemingen of instellingen dat rechtvaardigt, mits zulks naar zijn oordeel niet in strijd is met de belangen die deze wet beoogt te beschermen. Onze minister kan aan zijn beschikking voorschriften verbinden.

4. De Bank kan bepalen dat een onderneming of instelling niet als kredietinstelling in de zin van deze wet wordt beschouwd, indien het karakter van het bedrijf van die onderneming of instelling dat rechtvaardigt, mits zulks naar haar oordeel niet in strijd is met de belangen die deze wet beoogt te beschermen. De Bank kan aan haar beschikking voorschriften verbinden.

Paragraaf 2 Uitoefening van toezicht door de Bank

Artikel 2

1. De Bank oefent toezicht uit:

a. ter uitvoering van de taak, haar in artikel 9, eerste lid, van de Bankwet 1948 opgelegd, op de in Nederland gevestigde kredietinstellingen en op de bijkantoren in Nederland van buiten Nederland gevestigde kredietinstellingen;

b. in het belang van hun solvabiliteit op de in Nederland gevestigde kredietinstellingen en op de bijkantoren in Nederland van in een Staat, die niet een Lid-Staat is, gevestigde kredietinstellingen;

c. in het belang van hun liquiditeit op de in Nederland gevestigde kredietinstellingen en op de bijkantoren in Nederland van in een Staat, die niet een Lid-Staat is, gevestigde kredietinstellingen; en

d. in het belang van hun solvabiliteit op de in Nederland gevestigde financiële instellingen die een verklaring van ondertoezichtstelling als bedoeld in artikel 45 hebben verkregen.

2. De Bank werkt bij de uitoefening van toezicht op in één van de Lid-Staten gevestigde kredietinstellingen samen met de betrokken toezichthoudende autoriteiten van de andere Lid-Staten. De Bank pleegt daartoe in voorkomende gevallen overleg met deze toezichthoudende autoriteiten van de andere Lid-Staten.

3. De Bank kan voor zover noodzakelijk ten behoeve van de uitoefening van toezicht op een bijkantoor in Nederland van een in een Staat, die niet een Lid-Staat is, gevestigde kredietinstelling de betrokken toezichthoudende autoriteit raadplegen.

Artikel 3

Onze minister onderscheidenlijk de Bank maakt van de in artikel 81, onderscheidenlijk de artikelen 11, 20 en 25 gegeven bevoegdheden gebruik om uitvoering te geven aan de in die artikelen bedoelde Richtlijnen van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende het toezicht op kredietinstellingen.

Artikel 4

1. Bij koninklijk besluit kan, op advies van de Bank en nadat daarover het advies van de betrokken instantie is ingewonnen, worden bepaald, dat het toezicht op een onderscheiden groep van kredietinstellingen, voor zover dit toezicht strekt in het belang van de solvabiliteit en de liquiditeit van die instellingen, geheel of ten dele zal worden uitgeoefend door een andere instantie dan de Bank, met dien verstande, dat de betrokken instantie bij de vervulling van zijn taak heeft te handelen naar de aanwijzingen van de Bank.

2. Een koninklijk besluit als bedoeld in het eerste lid geeft aan, welke in deze wet genoemde taken en bevoegdheden de instantie zal verkrijgen. De verplichtingen jegens de Bank op grond van deze wet gelden alsdan als verplichtingen jegens de desbetreffende instantie.

3. Een koninklijk besluit als bedoeld in het eerste lid wordt in het Staatsblad geplaatst.

Paragraaf 3 Bijzondere bepalingen met betrekking tot bijkantoren

Artikel 5

1. De bepalingen van deze wet vinden ten aanzien van een buiten Nederland gevestigde onderneming of instelling, die door middel van een bijkantoor in Nederland het bedrijf van kredietinstelling uitoefent, slechts toepassing voor zover het haar in of vanuit Nederland uitgeoefende bedrijf betreft.

2. De Bank kan ten aanzien van een in een Staat, die niet een Lid-Staat is, gevestigde onderneming of instelling, die door middel van een bijkantoor in Nederland het bedrijf van kredietinstelling uitoefent, bepalen, dat tot haar in of vanuit Nederland uitgeoefende bedrijf van kredietinstelling mede worden gerekend alle of bepaalde rechtsverhoudingen van die kredietinstelling rechtstreeks of middellijk met natuurlijke personen en rechtspersonen, welke in Nederland gevestigd zijn of aldaar hun bedrijf uitoefenen.

3. De Bank kan voor de toepassing van de artikelen 16 en 17 en 31 tot en met 37 een kredietinstelling beschouwen als een bijkantoor, indien naar het oordeel van de Bank met betrekking tot die kredietinstelling voldaan wordt aan voorwaarden als omschreven in artikel 12, onder a tot en met e.

HOOFDSTUK II Kredietinstellingen die in Nederland zijn gevestigd

Afdeling 1 Toegang tot het uitoefenen van het bedrijf van kredietinstelling

Paragraaf 1 Algemeen

Artikel 6

Het is een in Nederland gevestigde onderneming of instelling verboden het bedrijf van kredietinstelling uit te oefenen, tenzij zij daartoe van de Bank een vergunning heeft verkregen.

Artikel 7

Het is een kredietinstelling, die een vergunning als bedoeld in artikel 6 heeft verkregen, in verband met het ingevolge deze wet uitgeoefende toezicht toegestaan ten minste de werkzaamheden genoemd in de bijlage van de Tweede Richtlijn te verrichten, tenzij in de vergunning uitdrukkelijk anders is bepaald en onverminderd de toepasselijkheid van andere op deze werkzaamheden betrekking hebbende wettelijke voorschriften.

Paragraaf 2 Aanvragen van de vergunning

Artikel 8

1. Een in Nederland gevestigde onderneming of instelling, die voornemens is het bedrijf van kredietinstelling uit te oefenen, vraagt bij de Bank een vergunning aan.

2. De aanvraag bevat, ten behoeve van de beslissing omtrent het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 9, gegevens omtrent:

a. het aantal, de identiteit en de antecedenten van de personen die het dagelijks beleid van de onderneming of instelling bepalen;

b. het aantal, de identiteit en de antecedenten van de leden van de raad van commissarissen van de onderneming of instelling dan wel van het orgaan van de onderneming of instelling dat een met die van een raad van commissarissen vergelijkbare taak heeft;

c. de identiteit van degenen die een gekwalificeerde deelneming houden in de onderneming of instelling, alsmede de omvang van de desbetreffende gekwalificeerde deelneming;

d. een jaarrekening of openingsbalans, welke moet zijn voorzien van een verklaring omtrent de getrouwheid, ondertekend door een register-accountant of een accountant die een vergunning heeft als bedoeld in artikel 70b, eerste lid, van de Wet op de Registeraccountants (Stb. 1962, 258);

e. een programma van werkzaamheden welke de onderneming of instelling voornemens is te verrichten; en

f. de voorziene administratieve organisatie – met inbegrip van de financiële administratie en de interne controle.

3. De Bank beslist binnen dertien weken na ontvangst van de aanvraag.

Paragraaf 3 Vergunningvereisten

Artikel 9

1. De Bank verleent de vergunning, tenzij:

a. de onderneming of instelling niet voldoet aan het bij of krachtens de artikelen 10 en 11 bepaalde;

b. de Bank van oordeel is dat de deskundigheid van één of meer personen, die het dagelijks beleid van de onderneming of instelling bepalen, onvoldoende is in verband met de uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling;

c. de Bank op grond van de voornemens of de antecedenten van één of meer personen, die het beleid van de onderneming of instelling bepalen of mede bepalen, van oordeel is, dat de belangen van de crediteuren of toekomstige crediteuren van de onderneming of instelling in ernstig gevaar zouden kunnen komen;

d. de Bank, onverminderd het bepaalde in artikel 24, van oordeel is, dat ingevolge een gekwalificeerde deelneming in de onderneming of instelling van een invloed op de onderneming of instelling sprake is of zou kunnen zijn, die in strijd is met een gezond bankbeleid;

e. de verklaring als bedoeld in artikel 8, tweede lid, onder d, een verklaring is die een andere inhoud heeft dan dat de jaarrekening of openingsbalans een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen van de onderneming of instelling; of

f. de Bank op grond van gegevens als omschreven in artikel 8, tweede lid, onder d, e of f, van oordeel is dat de onderneming of instelling niet in staat zal zijn om haar voornemens ten uitvoer te leggen dan wel om aan de aan haar uit hoofde van het toezicht te stellen eisen te voldoen.

2. De Bank kan weigeren de vergunning te verlenen indien zij gronden heeft om aan te nemen dat de onderneming of instelling de vergunning heeft aangevraagd om zich te onttrekken aan de wet- of regelgeving inzake het toezicht op het kredietwezen in een andere Lid-Staat.

Artikel 10

1. Het dagelijks beleid van een kredietinstelling dient door ten minste twee personen te worden bepaald.

2. Een kredietinstelling, die een naamloze vennootschap of een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid is, dient een ten minste uit drie leden bestaande raad van commissarissen te hebben als bedoeld in de artikelen 140 onderscheidenlijk 250 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek.

3. Een kredietinstelling, die niet een naamloze vennootschap of een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid is, dient een ten minste uit drie leden bestaand orgaan te hebben dat een met die van een raad van commissarissen vergelijkbare taak heeft.

4. De Bank kan aan een kredietinstelling, die niet is een naamloze vennootschap of een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid waarop artikel 158 of artikel 268 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek van toepassing is, geheel of gedeeltelijk ontheffing van het in het tweede of derde lid bepaalde verlenen en aan deze ontheffing voorschriften verbinden.

Artikel 11

1. Een kredietinstelling dient te beschikken over een minimum bedrag aan eigen vermogen.

2. Het bedrag bedoeld in het eerste lid wordt, mede ter uitvoering van het bepaalde in de Tweede Richtlijn, door de Bank bepaald.

3. Het bedrag bedoeld in het eerste lid kan voor onderscheiden groepen kredietinstellingen verschillend worden bepaald.

4. Bij de vaststelling van het bedrag bedoeld in het eerste lid wordt bepaald wat daarbij voor de onderscheiden rechtsvormen onder eigen vermogen wordt verstaan.

5. De Bank kan in bijzondere gevallen of onder bijzondere omstandigheden aan een kredietinstelling, voor een door de Bank te bepalen termijn, geheel of gedeeltelijk ontheffing verlenen van hetgeen zij op basis van het tweede en derde lid heeft bepaald. De Bank kan aan de ontheffing beperkingen stellen en voorschriften verbinden.

Artikel 12

1. De Bank kan ten aanzien van een kredietinstelling besluiten dat de artikelen 8, tweede lid, onder a, b, d, e of f, 9, eerste lid, onder a, b, c, e of f, 10, 11, 13, 14, 15, eerste lid, onder c of onder d – behoudens voor zover dit onderdeel betrekking heeft op artikel 9, eerste lid, onder d – of onder e, dan wel 30 geheel of gedeeltelijk buiten toepassing blijven, mits

- a. de kredietinstelling is aangesloten bij een centrale kredietinstelling;
- b. de centrale kredietinstelling erop toeziet dat de aangesloten kredietinstelling de richtlijnen en algemene voorschriften als bedoeld in de artikelen 20, 21 en 22 naleeft;

- c. de centrale kredietinstelling en de bij haar aangesloten kredietinstellingen hoofdelijk instaan voor elkaars verplichtingen dan wel de verplichtingen van de aangesloten kredietinstelling door de centrale kredietinstelling worden gegarandeerd;

- d. de centrale kredietinstelling naar het oordeel van de Bank voldoende bevoegd is instructies te geven aan de aangesloten kredietinstelling; en

e. het ingevolge artikel 20 uitgeoefende toezicht op de centrale kredietinstelling en de aangesloten kredietinstelling op geconsolideerde basis wordt uitgeoefend.

2. De Bank kan aan haar beslissing als bedoeld in het eerste lid voorschriften verbinden.

Paragraaf 4 Bijzondere maatregelen

Artikel 13

Indien zich een wijziging van de gegevens als bedoeld in artikel 8, tweede lid, onder a of b, voordoet, stelt de kredietinstelling de Bank daarvan onverwijld schriftelijk in kennis.

Artikel 14

De Bank kan, indien:

a. de kredietinstelling niet voldoet aan het bij of krachtens de artikelen 10, 11 of 30 bepaalde;

b. zich bij de kredietinstelling een omstandigheid als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onder b of c, voordoet; onderscheidenlijk

c. de verklaring als bedoeld in artikel 30, tweede lid, een verklaring is die een andere inhoud heeft dan dat de jaarrekening als bedoeld in artikel 30, eerste lid, een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen van de kredietinstelling en van het resultaat over het desbetreffende boekjaar;

de bevoegde organen van de kredietinstelling een aanwijzing geven om ten aanzien van met name aan te geven punten een bepaalde gedragslijn te volgen, teneinde te bereiken dat, binnen een door de Bank te bepalen termijn, wordt voldaan aan het bij of krachtens de artikelen 10, 11 of 30 bepaalde, zich bij de kredietinstelling een omstandigheid als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onder b of c, niet meer voordoet onderscheidenlijk de verklaring als bedoeld in artikel 30, tweede lid, betreffende de jaarrekening over een door de Bank te bepalen boekjaar wordt gegeven die inhoudt dat de jaarrekening een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen van de kredietinstelling en van het resultaat over het desbetreffende boekjaar.

Paragraaf 5 Intrekken van de vergunning

Artikel 15

1. De Bank kan een vergunning intrekken, indien:

a. de kredietinstelling daarom verzoekt;

b. de onderneming of instelling, aan welke de vergunning is verleend, opgehouden heeft kredietinstelling te zijn;

c. de kredietinstelling niet voldoet aan het bij of krachtens de artikelen 10, 11 of 30 bepaalde;

d. zich bij de kredietinstelling een omstandigheid als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onder b, c of d, voordoet;

e. de verklaring als bedoeld in artikel 30, tweede lid, een verklaring is die een andere inhoud heeft dan dat de jaarrekening als bedoeld in artikel 30, eerste lid, een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen van de kredietinstelling en van het resultaat over het desbetreffende boekjaar; of

f. de gegevens of bescheiden die zijn verstrekt ter verkrijging van de vergunning dan wel zijn verkregen in het kader van artikel 2, tweede lid, zodanig onjuist of onvolledig blijken dat op het verzoek om verlening van een vergunning een andere beslissing zou zijn genomen als bij de beoor-

deling van het verzoek de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest.

2. De Bank beslist binnen dertien weken na de ontvangst van het verzoek als bedoeld in het eerste lid, onder a.

3. Een beschikking tot intrekking van de vergunning op de gronden bedoeld in het eerste lid treedt eerst in werking wanneer zij onherroepelijk is geworden. Van de beschikking wordt mededeling gedaan in de Staatscourant, zodra zij onherroepelijk is geworden.

4. Met ingang van de datum waarop een beschikking als bedoeld in het eerste lid onherroepelijk is geworden, is het verbod als bedoeld in artikel 82, eerste lid, op de onderneming of instelling van toepassing.

5. De onderneming of instelling is vanaf de datum als bedoeld in het vierde lid gehouden alle lopende overeenkomsten betreffende bedrijfsmatig van het publiek verkregen gelden, die al dan niet op termijn opvoerbaar zijn, zo spoedig mogelijk op te zeggen en binnen een door de Bank te bepalen termijn af te wikkelen. De Bank is bevoegd deze termijn te verlengen.

6. Onverminderd het bepaalde in het vierde en vijfde lid wordt de onderneming of instelling gedurende de afwikkelingstermijn voor de toepassing van deze wet gelijkgesteld met een kredietinstelling, die een vergunning als bedoeld in artikel 6 heeft verkregen.

Afdeling 2 Het uitoefenen van het bedrijf van kredietinstelling in een andere Lid-Staat

Paragraaf 1 Bijkantoor

Artikel 16

1. Een kredietinstelling, die een vergunning als bedoeld in artikel 6 heeft verkregen en die voornemens is het bedrijf van kredietinstelling uit te oefenen door middel van een bijkantoor in een andere Lid-Staat, dient alvorens daartoe over te gaan, de Bank van haar voornemen schriftelijk kennis te geven. Het is de kredietinstelling verboden om aan haar voornemen gevolg te geven zolang de mededeling als bedoeld in het derde lid niet is gedaan.

2. De kennisgeving als bedoeld in het eerste lid dient te geschieden onder opgave van:

a. de Lid-Staat waarin de kredietinstelling voornemens is het bijkantoor te vestigen;

b. een programma van werkzaamheden waarin de voorgenomen werkzaamheden van het bijkantoor en de voorziene administratieve organisatie – met inbegrip van de financiële administratie en de interne controle – ten behoeve van het bijkantoor zijn vermeld;

c. het adres van het bijkantoor; en

d. de identiteit van de personen, die het dagelijks beleid van het bijkantoor zullen bepalen.

3. De Bank doet binnen dertien weken na ontvangst van de kennisgeving als bedoeld in het eerste lid en de gegevens als bedoeld in het tweede lid, mededeling van die gegevens, van de omvang van het eigen vermogen en de solvabiliteitsratio van de kredietinstelling alsmede omtrent de toepasselijkheid van de ingevolge artikel 84 tot stand gekomen garantieregeling op de verplichtingen van het bijkantoor van de kredietinstelling aan de toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat als bedoeld in het tweede lid, onder a. De Bank stelt de kredietinstelling schriftelijk van het doen van deze mededeling in kennis.

4. Indien de Bank van oordeel is dat de kredietinstelling, gezien de werkzaamheden die zij door middel van het bijkantoor als bedoeld in het eerste lid voornemens is te verrichten, redelijkerwijs niet zal kunnen

voldoen aan de richtlijnen als bedoeld in de artikelen 20, 21 en 22, doet zij, in afwijking van het derde lid, geen mededeling aan de toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat als bedoeld in het tweede lid, onder a. De Bank stelt de kredietinstelling hiervan, binnen dertien weken na ontvangst van de kennisgeving als bedoeld in het eerste lid en de gegevens als bedoeld in het tweede lid, in kennis.

5. Indien zich een wijziging van de gegevens als bedoeld in het tweede lid, onder b tot en met d, dan wel met betrekking tot de toepasbaarheid van de ingevolge artikel 84 tot stand gekomen garantieregeling op de verplichtingen van het bijkantoor van de kredietinstelling voordoet of indien het voornemen bestaat om het verrichten van werkzaamheden door middel van het bijkantoor als bedoeld in het eerste lid te staken, stelt de kredietinstelling de Bank en de toezichthoudende autoriteit van de andere Lid-Staat daarvan ten minste vier weken voor de wijziging ingaat of het voornemen wordt uitgevoerd, schriftelijk in kennis.

6. Indien de Bank, op grond van de gegevens waarvan zij ingevolge het vijfde lid kennis heeft genomen, van oordeel is dat de kredietinstelling, gezien de werkzaamheden die zij door middel van het bijkantoor als bedoeld in het eerste lid verricht, redelijkerwijs niet langer zal kunnen voldoen aan de richtlijnen als bedoeld in de artikelen 20, 21 en 22, kan zij aan de kredietinstelling ter zake een aanwijzing geven om binnen een door haar te bepalen termijn ten aanzien van met name aan te geven punten een bepaalde gedragslijn te volgen.

7. Indien de Bank niet binnen de door haar in de aanwijzing bepaalde termijn een haar bevredigend antwoord van de kredietinstelling heeft ontvangen of indien naar haar oordeel niet of onvoldoende aan haar aanwijzing gevolg is gegeven, trekt zij de mededeling als bedoeld in het derde lid in. De Bank stelt de toezichthoudende autoriteit van de andere Lid-Staat en de kredietinstelling schriftelijk van het intrekken van de mededeling in kennis.

8. Zodra de mededeling als bedoeld in het derde lid is ingetrokken, is het de kredietinstelling verboden nog langer werkzaamheden te verrichten door middel van het bijkantoor als bedoeld in het eerste lid.

Paragraaf 2 Verrichten van diensten

Artikel 17

1. Een kredietinstelling, die een vergunning als bedoeld in artikel 6 heeft verkregen en die voornemens is het bedrijf van kredietinstelling door middel van het verrichten van diensten in een andere Lid-Staat voor de eerste maal in die Lid-Staat uit te oefenen, dient, alvorens daartoe over te gaan, de Bank van haar voornemen schriftelijk kennis te geven.

2. De kennisgeving als bedoeld in het eerste lid dient te geschieden onder opgave van:

a. de Lid-Staat waarin de kredietinstelling voornemens is de werkzaamheden te verrichten;

b. de werkzaamheden welke de kredietinstelling voornemens is te verrichten.

3. De Bank doet binnen vier weken na ontvangst van de kennisgeving als bedoeld in het eerste lid en de gegevens als bedoeld in het tweede lid, mededeling van de gegevens als bedoeld in het tweede lid, onder b, aan de toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat als bedoeld in het tweede lid, onder a. De Bank stelt de kredietinstelling schriftelijk van het doen van deze mededeling in kennis.

Afdeling 3 Toezicht op het uitoefenen van het bedrijf van kredietinstelling

Paragraaf 1 Algemene bepalingen

Artikel 18

De artikelen 19 tot en met 30, met uitzondering van 25, hebben betrekking op iedere kredietinstelling die een vergunning als bedoeld in artikel 6 heeft verkregen.

Paragraaf 2 Monetair toezicht

Artikel 19

1. De Bank kan ter uitvoering van de taak, haar in artikel 9, eerste lid, van de Bankwet 1948 opgelegd, algemene voorschriften voor de bedrijfsvoering geven aan kredietinstellingen.

2. De Bank stelt, gehoord de representatieve organisaties, vast op welke onderdelen van de bedrijfsvoering de algemene voorschriften als bedoeld in het eerste lid betrekking kunnen hebben, de aard van deze voorschriften, alsmede de procedures die bij het geven van de algemene voorschriften in acht worden genomen. De algemene voorschriften kunnen niet eerder worden gegeven dan nadat hetgeen de Bank aldus vaststelt is bekendgemaakt.

3. De algemene voorschriften als bedoeld in het eerste lid kunnen voor onderscheiden groepen van kredietinstellingen verschillend zijn. Aan een centrale kredietinstelling kunnen ook algemene voorschriften worden gegeven, die betrekking hebben op de collectiviteit van de bij de betrokken centrale kredietinstelling aangesloten kredietinstellingen, al dan niet tezamen met de centrale kredietinstelling zelf.

4. De Bank kan een of meer kredietinstellingen vrijstelling van de algemene voorschriften verlenen.

5. De Bank kan in een bijzonder geval of onder bijzondere omstandigheden aan een kredietinstelling geheel of gedeeltelijk ontheffing van de algemene voorschriften verlenen. De Bank kan aan de ontheffing beperkingen stellen en voorschriften verbinden.

Paragraaf 3 Solvabiliteitstoezicht

Artikel 20

1. De Bank kan, mede ter uitvoering van Richtlijnen van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de solvabiliteit van en het toezicht op geconsolideerde basis op kredietinstellingen, al dan niet tevens op geconsolideerde basis, aan de kredietinstellingen richtlijnen voor hun bedrijfsvoering geven in het belang van de solvabiliteit van die instellingen.

2. De richtlijnen worden slechts gegeven of gewijzigd na overleg met de daarbij betrokken representatieve organisaties. Het overleg over wijziging van de richtlijnen kan worden geopend door de Bank dan wel door de betrokken representatieve organisatie. De richtlijnen kunnen voor onderscheiden groepen van kredietinstellingen verschillend zijn. Aan een centrale kredietinstelling kunnen ook richtlijnen worden gegeven, die betrekking hebben op de collectiviteit van de bij de betrokken centrale kredietinstelling aangesloten kredietinstellingen, al dan niet tezamen met de centrale kredietinstelling zelf.

3. De richtlijnen kunnen uitsluitend inhouden:

a. bepalingen inzake het eigen vermogen, dat ten minste dient te worden aangehouden in verhouding tot

(1) de naar risicograad gewogen kredietuitzettingen, beleggingen en overige activa;

(2) de naar risicograad gewogen verplichtingen buiten de balans-telling;

(3) de rente-, wisselkoers- en andere marktrisico's;

(4) de deelnemingen in andere ondernemingen of instellingen;

(5) de onder (1), (2), (3) of (4) vallende afzonderlijke posten, voor zover zij een bepaald percentage van het eigen vermogen te boven gaan;

b. het verbod, de beperking of het aan voorschriften binden van

(1) de kredietuitzettingen, beleggingen en overige activa;

(2) de verplichtingen buiten de balansstelling;

(3) de rente-, wisselkoers- en andere marktrisico's;

(4) de deelnemingen in andere ondernemingen of instellingen;

c. bepalingen inzake de omvang, al dan niet in verhouding tot het eigen vermogen, van

(1) de kredietuitzettingen, beleggingen en overige activa;

(2) de verplichtingen buiten de balansstelling;

(3) de rente-, wisselkoers- en andere marktrisico's;

(4) de deelnemingen in andere ondernemingen of instellingen;

d. bepalingen inzake de reikwijdte van consolidatie.

4. De Bank kan aan een kredietinstelling geheel of gedeeltelijk ontheffing van de richtlijnen verlenen, mits de solvabiliteit van die kredietinstelling naar het oordeel van de Bank anderszins voldoende is gewaarborgd. De Bank kan aan de ontheffing beperkingen stellen en voorschriften verbinden.

5. In de richtlijnen wordt bepaald, wat wordt verstaan onder de begrippen, waaromtrent richtlijnen worden gegeven.

Paragraaf 4 Liquiditeitstoezicht

Artikel 21

1. De Bank kan aan de kredietinstellingen richtlijnen voor hun bedrijfsvoering geven in het belang van de liquiditeit van die instellingen.

2. De richtlijnen worden slechts gegeven of gewijzigd na overleg met de daarbij betrokken representatieve organisaties. Het overleg over wijziging van de richtlijnen kan worden geopend door de Bank dan wel door de betrokken representatieve organisatie. De richtlijnen kunnen voor onderscheiden groepen van kredietinstellingen verschillend zijn. Aan een centrale kredietinstelling kunnen ook richtlijnen worden gegeven, die betrekking hebben op de collectiviteit van de bij de betrokken centrale kredietinstelling aangesloten kredietinstellingen, al dan niet tezamen met de centrale kredietinstelling zelf.

3. De richtlijnen kunnen uitsluitend inhouden bepalingen inzake de minimale omvang der liquide middelen of onderdelen daarvan in verhouding tot

(1) de ter beschikking verkregen gelden of bepaalde onderdelen van die gelden;

(2) de van elke crediteur afzonderlijk ter beschikking verkregen gelden, voor zover deze een bepaald percentage van het totaal der ter beschikking verkregen gelden te boven gaan.

4. De Bank kan aan een kredietinstelling geheel of gedeeltelijk ontheffing van de richtlijnen verlenen, mits de liquiditeit van die kredietinstelling naar het oordeel van de Bank anderszins voldoende is gewaarborgd. De Bank kan aan de ontheffing beperkingen stellen en voorschriften verbinden.

5. In de richtlijnen wordt bepaald, wat wordt verstaan onder de begrippen, waaromtrent richtlijnen worden gegeven.

Artikel 22

1. De Bank kan aan de kredietinstellingen aanbevelingen en algemene richtlijnen voor hun bedrijfsvoering geven met betrekking tot de administratieve organisatie – met inbegrip van de financiële administratie en de interne controle alsmede met het oog op het voorkomen van belangenconflicten.

2. De aanbevelingen en algemene richtlijnen worden slechts gegeven of gewijzigd na overleg met de daarbij betrokken representatieve organisaties. Het overleg over wijziging van de aanbevelingen en algemene richtlijnen kan worden geopend door de Bank dan wel door de betrokken representatieve organisatie. De aanbevelingen en algemene richtlijnen kunnen voor onderscheiden groepen van kredietinstellingen verschillend zijn. Aan een centrale kredietinstelling kunnen ook aanbevelingen en algemene richtlijnen worden gegeven, die betrekking hebben op de collectiviteit van de bij de betrokken centrale kredietinstelling aangesloten kredietinstellingen, al dan niet tezamen met de centrale kredietinstelling zelf.

3. De Bank kan in bijzondere gevallen of onder bijzondere omstandigheden aan een kredietinstelling geheel of gedeeltelijk ontheffing van de algemene richtlijnen verlenen. De Bank kan aan de ontheffing beperkingen stellen en voorschriften verbinden.

4. In de aanbevelingen en algemene richtlijnen wordt bepaald, wat wordt verstaan onder de begrippen, waaromtrent de aanbevelingen en algemene richtlijnen worden gegeven.

5. De aanbevelingen worden bekendgemaakt door plaatsing in de Staatscourant.

Paragraaf 6 Structuurtoezicht

Artikel 23

1. Het is een kredietinstelling verboden, anders dan na verkregen verklaring van geen bezwaar:

- a. haar eigen vermogen door terugbetaling van kapitaal of uitkering van reserves te verminderen;
- b. een gekwalificeerde deelneming in een andere onderneming of instelling te houden, te verwerven dan wel te vergroten, indien deze deelneming 10 procent of meer bedraagt;
- c. de activa en passiva van een andere onderneming of instelling geheel of voor een belangrijk deel over te nemen;
- d. een fusie aan te gaan met een andere onderneming of instelling;
- e. over te gaan tot financiële of vennootschappelijke reorganisatie;
- f. een beherend vennoot tot de kredietinstelling te doen toetreden.

2. Een verklaring van geen bezwaar voor een handeling als bedoeld in het eerste lid wordt verleend, tenzij:

- a. de Bank van oordeel is dat de handeling in strijd zou zijn of zou kunnen komen met de voor de kredietinstelling geldende richtlijnen als bedoeld in artikel 20, derde lid, onder a, (4) en (5), onder b, (4) en onder c, (4); of
- b. de Bank van oordeel is dat de handeling anderszins in strijd zou zijn of zou kunnen komen met een gezond bankbeleid; of
- c. de Bank van oordeel is dat de handeling zou leiden of zou kunnen leiden tot een ongewenste ontwikkeling van het kredietwezen; of
- d. Onze minister van oordeel is dat de handeling zou leiden of zou kunnen leiden tot een ongewenste ontwikkeling van het kredietwezen.

3. Aan een verklaring van geen bezwaar voor een handeling als bedoeld in het eerste lid kunnen op grond van de overwegingen als

bedoeld in het tweede lid, onder a, b en c, onderscheidenlijk het tweede lid, onder d, beperkingen worden gesteld en voorschriften worden verbonden.

4. Ingeval een handeling als bedoeld in het eerste lid is verricht, zonder dat voor die handeling een verklaring van geen bezwaar is verkregen of de bij de verklaring van geen bezwaar gestelde beperkingen in acht zijn genomen, is de in overtreding zijnde kredietinstelling gehouden binnen een door Onze minister dan wel vanwege Onze minister door de Bank te bepalen termijn de verrichte handeling ongedaan te maken dan wel de beperkingen alsnog in acht te nemen. Deze verplichting vervalt op het tijdstip waarop en voor zover voor de desbetreffende handeling alsnog een verklaring van geen bezwaar wordt afgegeven dan wel de niet in acht genomen beperkingen worden ingetrokken.

5. Ingeval aan de verklaring van geen bezwaar als bedoeld in het eerste lid verbonden voorschriften niet worden nagekomen, kan Onze minister dan wel vanwege Onze minister de Bank een termijn vaststellen waarbinnen de in overtreding zijnde kredietinstelling de niet nagekomen voorschriften alsnog moet vervullen.

Artikel 24

1. Het is iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon verboden, anders dan na verkregen verklaring van geen bezwaar, een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling te houden, te verwerven of te vergroten dan wel enige zeggenschap verbonden aan een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling uit te oefenen.

2. Een verklaring van geen bezwaar voor een handeling als bedoeld in het eerste lid wordt verleend, tenzij:

a. de Bank van oordeel is, dat de handeling zou leiden of zou kunnen leiden tot een invloed op de betrokken kredietinstelling die in strijd is met een gezond bankbeleid; of

b. de Bank van oordeel is, dat de handeling zou leiden of zou kunnen leiden tot een ongewenste ontwikkeling van het kredietwezen; of

c. Onze minister van oordeel is, dat de handeling zou leiden of zou kunnen leiden tot een ongewenste ontwikkeling van het kredietwezen.

3. Aan een verklaring van geen bezwaar voor een handeling als bedoeld in het eerste lid kunnen op grond van de overwegingen als bedoeld in het tweede lid, onder a en b, onderscheidenlijk het tweede lid, onder c, beperkingen worden gesteld en voorschriften worden verbonden.

4. Ingeval het houden, het verwerven of het vergroten van een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling als bedoeld in het eerste lid is verricht, zonder dat voor die handeling een verklaring van geen bezwaar is verkregen of de bij de verklaring van geen bezwaar gestelde beperkingen in acht zijn genomen, is de in overtreding zijnde natuurlijke persoon of rechtspersoon gehouden binnen een door Onze minister dan wel vanwege Onze minister door de Bank te bepalen termijn de verrichte handeling ongedaan te maken dan wel de beperkingen alsnog in acht te nemen. Deze verplichting vervalt op het tijdstip waarop en voor zover voor de desbetreffende handeling alsnog een verklaring van geen bezwaar wordt verleend dan wel de niet in acht genomen beperkingen worden ingetrokken.

5. Ingeval het uitoefenen van enige zeggenschap verbonden aan een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling als bedoeld in het eerste lid geschiedt, zonder dat voor het houden, het verwerven of het vergroten van de gekwalificeerde deelneming dan wel voor het uitoefenen van enige zeggenschap verbonden aan een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling als bedoeld in het eerste lid een verklaring van geen bezwaar is verkregen dan wel de bij de verklaring van

geen bezwaar gestelde beperkingen in acht zijn genomen, is een mede door de uitgeoefende zeggenschap tot stand gekomen besluit vernietigbaar. Het besluit kan worden vernietigd op vordering van Onze minister dan wel vanwege Onze minister van de Bank. Het besluit wordt in dat geval door de rechtbank, binnen wier rechtsgebied de kredietinstelling gevestigd is, vernietigd indien het besluit zonder dat de desbetreffende zeggenschap zou zijn uitgeoefend, anders zou hebben geluid dan wel niet zou zijn genomen, tenzij voor het tijdstip van de uitspraak alsnog een verklaring van geen bezwaar wordt verleend dan wel de niet in acht genomen beperkingen worden ingetrokken. De rechtbank regelt voor zover nodig de gevolgen van de vernietiging.

6. Ingeval aan de verklaring van geen bezwaar als bedoeld in het eerste lid verbonden voorschriften niet worden nagekomen, kan Onze minister dan wel vanwege Onze minister de Bank een termijn vaststellen waarbinnen de in overtreding zijnde natuurlijke persoon dan wel rechtspersoon de niet nagekomen voorschriften alsnog moet vervullen.

Artikel 25

1. De Bank kan, ter uitvoering van bepalingen in Richtlijnen van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende het toezicht op geconsolideerde basis op kredietinstellingen, aan houders van een verklaring van geen bezwaar als bedoeld in artikel 24, eerste lid, die financiële instelling zijn waarvan de dochtermaatschappijen uitsluitend of hoofdzakelijk kredietinstellingen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder a, of financiële instellingen zijn en waarvan ten minste één dochtermaatschappij een kredietinstelling is die een vergunning als bedoeld in artikel 6 heeft verkregen, algemene voorschriften geven om te voorkomen dat de handeling waarvoor de verklaring van geen bezwaar is verleend, zou leiden of zou kunnen leiden tot een invloed op laatstbedoelde kredietinstelling die in strijd is met een gezond bankbeleid.

2. De algemene voorschriften kunnen uitsluitend inhouden bepalingen inzake:

- a. de omvang van het eigen vermogen van de houder als bedoeld in het eerste lid in verhouding tot de financiële risico's van die houder en op geconsolideerde basis van de groep waarvan die houder aan het hoofd staat;
- b. de omvang, al dan niet in verhouding tot het eigen vermogen, van de financiële risico's als bedoeld onder a;
- c. de reikwijdte van consolidatie; en
- d. de door de houder als bedoeld in het eerste lid te verstrekken inlichtingen alsmede de vorm waarin deze inlichtingen dienen te worden verstrekt.

3. In de algemene voorschriften wordt bepaald, wat wordt verstaan onder de begrippen, waaromtrent algemene voorschriften worden gegeven.

4. De Bank kan voor een houder als bedoeld in het eerste lid ontheffing van de algemene voorschriften verlenen, mits die houder, in overeenstemming met de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende het toezicht op geconsolideerde basis op kredietinstellingen, door een toezichthoudende autoriteit van een andere Lid-Staat bij het toezicht op kredietinstellingen wordt betrokken.

5. Met betrekking tot de algemene voorschriften zijn de artikelen 24, zesde lid, en 26, zesde lid, aanhef en onder d, van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de termijn als bedoeld in artikel 24, zesde lid, door de Bank wordt vastgesteld.

Artikel 26

1. Op een aanvraag tot het verkrijgen van een verklaring van geen bezwaar als bedoeld in artikel 23, eerste lid, of artikel 24, eerste lid,

wordt beslist door Onze minister, de Bank gehoord, dan wel in door Onze minister bepaalde gevallen vanwege Onze minister door de Bank.

2. De aanvraag wordt ingediend bij de Bank. De Bank zendt de aanvraag, vergezeld van haar advies, aan Onze minister behoudens in de gevallen waarin zij vanwege Onze minister beslist.

3. Op de aanvraag wordt binnen dertien weken beslist.

4. Van de verleende verklaring van geen bezwaar als bedoeld in artikel 24, eerste lid, wordt door de zorg van de Bank aan de betrokken kredietinstelling mededeling gedaan.

5. Van de afgifte van een verklaring van geen bezwaar wordt door Onze minister dan wel vanwege Onze minister door de Bank mededeling gedaan in de Staatscourant, behoudens voor zover Onze minister of de Bank van oordeel is, dat publicatie zou leiden of zou kunnen leiden tot onevenredige bevoordeling of benadeling van bij de beslissing betrokkenen of derden.

6. Een verklaring van geen bezwaar kan door Onze minister, de Bank gehoord, dan wel in door Onze minister bepaalde gevallen vanwege Onze minister door de Bank worden gewijzigd of ingetrokken:

a. op schriftelijk verzoek van de houder;

b. indien aan de houder een verklaring van geen bezwaar wordt verleend die betrekking heeft op handelingen waarvoor de in te trekken verklaring van geen bezwaar was verleend;

c. indien de gegevens of bescheiden die zijn verstrekt ter verkrijging van de verklaring van geen bezwaar zodanig onjuist of onvolledig blijken dat op de aanvraag een andere beslissing zou zijn genomen als bij de beoordeling van de aanvraag de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest;

d. indien niet alsnog binnen de termijn als bedoeld in artikel 23, vijfde lid, respectievelijk artikel 24, zesde lid, aan alle bij de verklaring van geen bezwaar gestelde voorschriften wordt voldaan.

7. Indien zich met betrekking tot een verleende verklaring van geen bezwaar omstandigheden voordoen of feiten bekend worden welke

a. naar het oordeel van de Bank tot strijd met een gezond bankbeleid respectievelijk tot een invloed op de betrokken kredietinstelling die in strijd is met een gezond bankbeleid leiden of zouden kunnen leiden; dan wel

b. naar het oordeel van de Bank of Onze minister tot een ongewenste ontwikkeling van het kredietwezen leiden of zouden kunnen leiden; en derhalve zo zij voor het tijdstip waarop de verklaring van geen bezwaar werd verleend zich hadden voorgedaan, of bekend waren geweest, een verklaring van geen bezwaar zou zijn geweigerd dan wel de verklaring van geen bezwaar onder het stellen van beperkingen of het verbinden van voorschriften zou zijn verleend, kan Onze minister, de Bank gehoord, dan wel in door Onze minister bepaalde gevallen vanwege Onze minister de Bank aan de verklaring van geen bezwaar nadere beperkingen stellen en nadere voorschriften verbinden of de verklaring van geen bezwaar intrekken.

8. Van de wijziging of de intrekking van een verklaring van geen bezwaar als bedoeld in artikel 24, eerste lid, wordt door de zorg van de Bank aan de betrokken kredietinstelling mededeling gedaan.

9. Van de wijziging of de intrekking van een verklaring van geen bezwaar wordt door Onze minister dan wel vanwege Onze minister door de Bank mededeling gedaan in de Staatscourant, behoudens voor zover Onze minister of de Bank van oordeel is, dat publicatie zou leiden of zou kunnen leiden tot onevenredige bevoordeling of benadeling van bij de beslissing betrokkenen of derden.

Artikel 27

1. Iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon wiens gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling zodanig wijzigt, dat de omvang van

deze deelneming onder de 5, 10, 20, 33 of 50 procent daalt of, dat de kredietinstelling ophoudt een dochtermaatschappij te zijn, stelt de Bank daarvan in kennis.

2. Een kredietinstelling stelt, voor zover haar bekend, de Bank in de maand juli van elk jaar in kennis van de identiteit van iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die een gekwalificeerde deelneming in deze kredietinstelling houdt. Tevens stelt een kredietinstelling, zodra zulks haar bekend wordt, de Bank in kennis van iedere verwerving, afstoting of wijziging van een gekwalificeerde deelneming in deze kredietinstelling waardoor de omvang van deze deelneming boven onderscheidenlijk onder de 5, 20, 33 of 50 procent stijgt onderscheidenlijk daalt of waardoor de kredietinstelling een dochtermaatschappij wordt onderscheidenlijk ophoudt een dochtermaatschappij te zijn.

3. De Bank stelt Onze minister eens per jaar in kennis van de gegevens waarover zij ingevolge het eerste en het tweede lid beschikt.

Paragraaf 7 Bijzondere maatregelen

Artikel 28

1. Indien de Bank constateert, dat een kredietinstelling de richtlijnen als bedoeld in de artikelen 20, 21 of 22 niet naleeft, of andere tekenen ontwaart van een ontwikkeling, die naar haar oordeel de solvabiliteit of de liquiditeit van de kredietinstelling in gevaar brengt of zou kunnen brengen, vestigt zij daarop de aandacht van die kredietinstelling.

2. Zo nodig doet de Bank de mededeling, bedoeld in het eerste lid, vergezeld gaan van een aanwijzing om ten aanzien van met name aan te geven punten een bepaalde gedragslijn te volgen.

3. Indien de Bank niet binnen twee weken na bekendmaking van de aanwijzing een haar bevredigend antwoord van de kredietinstelling heeft ontvangen of indien naar haar oordeel niet of onvoldoende aan haar aanwijzing gevolg is gegeven, kan de Bank

a. de kredietinstelling schriftelijk aanzeggen, dat vanaf een bepaald tijdstip alle of bepaalde organen van de kredietinstelling hun bevoegdheden slechts mogen uitoefenen na goedkeuring door een of meer door de Bank aangewezen personen en met inachtneming van de opdrachten van deze personen, welke aanzegging terstond van kracht wordt;

b. de kredietinstelling schriftelijk aanzeggen, dat de Bank zal overgaan tot publicatie van de aanwijzing, bedoeld in het tweede lid, bij welke publicatie, wanneer de kredietinstelling zulks verlangt, tevens de correspondentie openbaar wordt gemaakt, die naar aanleiding van de aanwijzing tussen de Bank en de kredietinstelling is gevoerd;

c. met de voorzitter van de representatieve organisatie van de groep kredietinstellingen, waartoe de kredietinstelling behoort, dienaangaande in overleg treden, wanneer de Bank zulks in het belang van crediteuren acht. De voorzitter kan zich bij dit overleg doen bijstaan door ten hoogste twee functionarissen van zijn organisatie, tenzij de Bank zulks niet wenselijk acht. De Bank doet de kredietinstelling mededeling van het overleg.

4. Indien de Bank bij een kredietinstelling tekenen ontwaart van een ontwikkeling, die naar haar oordeel de solvabiliteit of de liquiditeit van de kredietinstelling in gevaar brengt en onverwijld ingrijpen noodzakelijk maakt, kan zij zonder toepassing van de eerste twee leden onmiddellijk uitvoering geven aan de onderdelen a en c van het derde lid, nadat zij de kredietinstelling in de gelegenheid heeft gesteld haar mening over de onmiddellijke uitvoering te geven.

5. Met betrekking tot een aanzegging als bedoeld in het derde lid, onder a, is het volgende van toepassing:

a. de organen van de kredietinstelling zijn verplicht de door de Bank aangewezen personen alle medewerking te verlenen;

b. de Bank kan de betrokken organen van de kredietinstelling toestaan bepaalde handelingen zonder machtiging te verrichten;

c. de door de Bank aangewezen personen oefenen hun bevoegdheden uit gedurende ten hoogste twee jaren na bekendmaking van de aanzegging, bedoeld in het derde lid, onder a, behoudens de bevoegdheid van de Bank om deze termijn telkens voor ten hoogste een jaar te verlengen; de verlenging wordt terstond van kracht;

d. de Bank kan te allen tijde de door haar aangewezen personen door andere vervangen;

e. voor schade ten gevolge van handelingen, welke zijn verricht in strijd met een aanzegging als bedoeld in het derde lid, onder a, zijn degenen, die deel uit maken van het orgaan van de kredietinstelling dat deze handelingen verrichtte, persoonlijk aansprakelijk tegenover de kredietinstelling; de kredietinstelling kan de ongeldigheid van deze handelingen inroepen, indien de wederpartij wist, dat de vereiste goedkeuring ontbrak of daarvan niet onkundig kon zijn;

f. zodra de Bank van oordeel is dat de solvabiliteit en de liquiditeit van de kredietinstelling niet langer gevaar lopen, beslist zij dat de betrokken organen van de kredietinstelling hun bevoegdheden weer onbeperkt kunnen uitoefenen.

6. Het besluit tot publicatie van een aanwijzing als bedoeld in het derde lid, onder b, wordt eerst van kracht, wanneer het onherroepelijk is geworden. Indien de kredietinstelling na de publicatie alsnog voldoet aan de aanwijzing dan wel indien de Bank de aanwijzing intrekt, zal de Bank hiervan op dezelfde wijze als bij de voorafgaande publicatie kennis geven.

Artikel 29

1. Indien de Bank door de toezichthoudende autoriteit van een andere Lid-Staat ervan in kennis is gesteld dat een bijkantoor in die Lid-Staat van een in Nederland gevestigde kredietinstelling de voor die kredietinstelling in die andere Lid-Staat op het bijkantoor van toepassing zijnde regels betreffende het toezicht niet of niet volledig naleeft, vestigt zij daarop de aandacht van die kredietinstelling.

2. Zo nodig doet de Bank de mededeling als bedoeld in het eerste lid, vergezeld gaan van een, zo nodig na overleg met de toezichthoudende autoriteit als bedoeld in het eerste lid opgestelde, aanwijzing om binnen een door haar te bepalen termijn ten aanzien van met name aan te geven punten een bepaalde gedragslijn te volgen.

3. Indien de Bank niet binnen de door haar in de aanwijzing bepaalde termijn een haar bevredigend antwoord van de kredietinstelling heeft ontvangen of indien naar haar oordeel niet of onvoldoende aan haar aanwijzing is gevolg gegeven, trekt zij de mededeling als bedoeld in artikel 16, derde lid, in. De Bank stelt de toezichthoudende autoriteit van de andere Lid-Staat en de kredietinstelling schriftelijk van het intrekken van de mededeling in kennis.

Paragraaf 8 Jaarrekening

Artikel 30

1. Iedere kredietinstelling is verplicht jaarlijks binnen zes maanden na afloop van het boekjaar ten minste haar jaarrekening als bedoeld in artikel 361, eerste lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek bij de Bank in te dienen. De jaarrekening moet worden ingediend in de vorm waarin zij overeenkomstig de statuten of de vennootschapsakte is goedgekeurd of bij gebreke van goedkeuring is vastgesteld, dan wel, bij gebreke van vaststelling, in de vorm waarin zij is opgemaakt. Daarop wordt vermeld of zij al dan niet is vastgesteld en goedgekeurd.

2. De jaarrekening moet zijn voorzien van een verklaring omtrent de getrouwheid, ondertekend door een registeraccountant of een accountant die een vergunning heeft als bedoeld in artikel 70b, eerste lid, onder b, van de Wet op de Registeraccountants (Stb. 1962, 258). De kredietinstelling is verplicht bij de opdracht tot het onderzoek de accountant schriftelijk te machtigen desgevraagd of ingevolge een daartoe strekkende overeenkomst tussen de kredietinstelling, de accountant en de Bank aan de Bank alle inlichtingen te verstrekken, die redelijkerwijze geacht kunnen worden nodig te zijn voor de juiste uitvoering van de taak, bij deze wet aan de Bank opgelegd. De Bank stelt de kredietinstelling in de gelegenheid aanwezig te zijn bij het verstrekken van inlichtingen door de accountant.

3. De Bank kan een kredietinstelling geheel of gedeeltelijk ontheffing van het in het eerste of tweede lid bepaalde verlenen en aan deze ontheffing voorschriften verbinden, onverminderd het bepaalde in titel 9 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek.

HOOFDSTUK III Kredietinstellingen die in een andere Lid-Staat zijn gevestigd

Afdeling 1 Toegang tot het uitoefenen van het bedrijf van kredietinstelling in Nederland

Paragraaf 1 Bijkantoor

Artikel 31

1. Het is een in een andere Lid-Staat gevestigde onderneming of instelling verboden het bedrijf van kredietinstelling door middel van een bijkantoor in Nederland uit te oefenen, tenzij

a. zij van de toezichthoudende autoriteit van de andere Lid-Staat een voor de uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling benodigde vergunning heeft verkregen;

b. de Bank een kennisgeving heeft ontvangen van de toezichthoudende autoriteit van de andere Lid-Staat, welke bevat:

(1) een programma van werkzaamheden waarin de voorgenomen werkzaamheden en de organisatiestructuur van het bijkantoor zijn vermeld;

(2) het adres van het bijkantoor;

(3) de identiteit van de personen, die het dagelijks beleid van het bijkantoor zullen bepalen;

(4) de omvang van het eigen vermogen en de solvabiliteitsratio van de kredietinstelling; en

(5) gegevens omtrent de toepasselijkheid van een garantieregeling in de andere Lid-Staat op de verplichtingen van het bijkantoor; en

c. de Bank de ontvangst van de kennisgeving als bedoeld onder b aan de onderneming of instelling heeft medegedeeld dan wel er acht weken zijn verstreken vanaf het tijdstip waarop de Bank de kennisgeving als bedoeld onder b heeft ontvangen.

2. Het is de in een andere Lid-Staat gevestigde kredietinstelling die krachtens het eerste lid het bedrijf van kredietinstelling door middel van een bijkantoor in Nederland mag uitoefenen, echter niet toegestaan werkzaamheden genoemd in de bijlage van de Tweede Richtlijn te verrichten, indien het verrichten van die werkzaamheden door de vergunning bedoeld in het eerste lid, onder a, wordt uitgesloten dan wel de kennisgeving als bedoeld in het eerste lid, onder b, het verrichten van die werkzaamheden niet vermeldt.

3. De in de andere Lid-Staat gevestigde kredietinstelling als bedoeld in het eerste lid dient de Bank en de toezichthoudende autoriteit van die

andere Lid-Staat ten minste vier weken van te voren in kennis te stellen van elke wijziging van de gegevens als bedoeld in het eerste lid, onder b, sub (1), (2), (3) of (5) of, in voorkomend geval, van het voornemen om het verrichten van werkzaamheden door middel van het bureau als bedoeld in het eerste lid te staken.

Paragraaf 2 Verrichten van diensten

Artikel 32

1. Het is een in een andere Lid-Staat gevestigde onderneming of instelling die het bedrijf van kredietinstelling uitoefent, verboden al dan niet op termijn opvorderbare gelden ter beschikking te verkrijgen door middel van het verrichten van diensten in Nederland, tenzij

a. zij van de toezichthoudende autoriteit van de andere Lid-Staat een voor de uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling benodigde vergunning heeft verkregen; en

b. zij een kennisgeving heeft gezonden aan de toezichthoudende autoriteit van de andere Lid-Staat, welke bevat een opgave van de voorgenomen werkzaamheden.

2. Het is de in een andere Lid-Staat gevestigde kredietinstelling die krachtens het eerste lid opvorderbare gelden ter beschikking mag verkrijgen door middel van het verrichten van diensten in Nederland, echter niet toegestaan werkzaamheden genoemd in de bijlage van de Tweede Richtlijn te verrichten, indien het verrichten van die werkzaamheden door de vergunning bedoeld in het eerste lid, onder a, wordt uitgesloten dan wel de kennisgeving als bedoeld in het eerste lid, onder b, het verrichten van die werkzaamheden niet vermeldt.

Paragraaf 3 Bijzondere bepalingen

Artikel 33

1. Indien een Lid-Staat de Eerste Richtlijn van de Raad van 12 december 1977 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot en uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen (77/780/EEG; Pb. L 322), de Tweede Richtlijn, de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 17 april 1989 betreffende het eigen vermogen van kredietinstellingen (89/299/EEG; Pb. L 124) of de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 18 december 1989 betreffende een solvabiliteitsratio voor kredietinstellingen (89/647/EEG; Pb. L 386) niet of onvolledig heeft uitgevoerd, kan Onze minister, de Bank gehoord, bepalen dat voor in die Lid-Staat gevestigde ondernemingen en instellingen het tweede en derde lid gelden.

2. Op een onderneming of instelling als bedoeld in het eerste lid, zijn, met betrekking tot het uitoefenen van het bedrijf van kredietinstelling door middel van een bureau in Nederland, in plaats van artikel 31, de artikelen 38 tot en met 44 van toepassing.

3. Op een onderneming of instelling als bedoeld in het eerste lid, is, met betrekking tot het ter beschikking verkrijgen van, al dan niet op termijn, opvorderbare gelden door middel van het verrichten van diensten in Nederland, in plaats van artikel 32, artikel 82 van toepassing.

4. Met ingang van het tijdstip waarop de maatregel als bedoeld in het eerste lid ten aanzien van een Lid-Staat wordt ingetrokken, wordt de in die Lid-Staat gevestigde onderneming of instelling die op dat tijdstip het bedrijf van kredietinstelling door middel van een bureau in Nederland uitoefent en die daarvoor een vergunning als bedoeld in artikel 38 heeft verkregen, geacht te hebben voldaan aan artikel 31, eerste lid, onder b en c; de aan deze onderneming of instelling verleende vergunning als bedoeld in artikel 38 vervalt op dat tijdstip van rechtswege.

Afdeling 2 Toezicht op het uitoefenen van het bedrijf van kredietinstelling in Nederland

Paragraaf 1 Toezicht

Artikel 34

De artikelen 19 en 21 zijn van overeenkomstige toepassing op een bijkantoor in Nederland van een in een andere Lid-Staat gevestigde kredietinstelling, dat overeenkomstig artikel 31 het bedrijf van kredietinstelling uitoefent.

Paragraaf 2 Bijzondere maatregelen

Artikel 35

1. Indien de Bank constateert, dat een bijkantoor in Nederland van een in een andere Lid-Staat gevestigde kredietinstelling, dat overeenkomstig artikel 31 het bedrijf van kredietinstelling uitoefent, de richtlijnen als bedoeld in artikel 21 niet naleeft, of andere tekenen ontwaart van een ontwikkeling, die naar haar oordeel de liquiditeit van het bijkantoor in gevaar brengt of zou kunnen brengen, is artikel 28, eerste en tweede lid, van overeenkomstige toepassing met betrekking tot de liquiditeit van het bijkantoor.

2. Indien de Bank niet binnen twee weken na bekendmaking van de aanwijzing als bedoeld in artikel 28, tweede lid, een haar bevredigend antwoord heeft ontvangen of indien naar haar oordeel niet of onvoldoende aan haar aanwijzing gevolg is gegeven, kan de Bank de toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat waar de kredietinstelling gevestigd is, daarvan in kennis stellen en die toezichthoudende autoriteit verzoeken te bewerkstelligen dat alsnog binnen een door de Bank te stellen termijn aan de aanwijzing gevolg wordt gegeven.

3. Indien de Bank niet binnen de laatstbedoelde door haar gestelde termijn een haar bevredigend antwoord heeft ontvangen of indien naar haar oordeel niet of onvoldoende aan haar aanwijzing gevolg is gegeven, is, nadat de Bank de toezichthoudende autoriteit van die andere Lid-Staat daarvan in kennis heeft gesteld, artikel 28, derde, vijfde en zesde lid, van overeenkomstige toepassing met betrekking tot de liquiditeit van het bijkantoor.

4. Indien de Bank bij een bijkantoor in Nederland van een in een andere Lid-Staat gevestigde kredietinstelling, dat overeenkomstig artikel 31 het bedrijf van kredietinstelling uitoefent, tekenen ontwaart van een ontwikkeling die naar haar oordeel de liquiditeit van het bijkantoor in gevaar brengt en onverwijld ingrijpen noodzakelijk maakt, kan de Bank, niettegenstaande het bepaalde in het eerste tot en met derde lid, met overeenkomstige toepassing van artikel 28, derde tot en met zesde lid, met betrekking tot het bijkantoor maatregelen treffen die zij onontbeerlijk acht voor de bescherming van de belangen van de crediteuren van het bijkantoor.

5. De Bank kan, met overeenkomstige toepassing van artikel 28, derde tot en met zesde lid, met betrekking tot het bijkantoor tevens maatregelen treffen, ingeval zij daartoe een verzoek heeft gekregen van de toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat waar de kredietinstelling gevestigd is.

6. De Bank doet van de maatregelen als bedoeld in het vierde en vijfde lid onverwijld mededeling aan de toezichthoudende autoriteit van de andere Lid-Staat en aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Paragraaf 3 Boekhouding en verslaglegging

Artikel 36

Een bijkantoor in Nederland van een in een andere Lid-Staat gevestigde kredietinstelling, dat overeenkomstig artikel 31 het bedrijf van kredietinstelling uitoefent, dient voor zijn bedrijf hier te lande ten minste een zodanige boekhouding te voeren, dat de Bank de haar bij deze wet opgelegde taak kan uitoefenen.

Artikel 37

Een bijkantoor in Nederland van een in een andere Lid-Staat gevestigde kredietinstelling, dat overeenkomstig artikel 31 het bedrijf van kredietinstelling uitoefent, is verplicht jaarlijks binnen zes maanden na afloop van het boekjaar van de kredietinstelling waarvan het onderdeel uitmaakt, de boekhoudbescheiden als bedoeld in artikel 15b, derde lid, van de Handelsregisterwet (Stb. 1984, 353) bij de Bank in te dienen.

HOOFDSTUK IV Kredietinstellingen die in een Staat, die niet een Lid-Staat is, zijn gevestigd

Afdeling 1 Toegang tot het uitoefenen van het bedrijf van kredietinstelling in Nederland

Paragraaf 1 Algemeen

Artikel 38

Het is een in een Staat, die niet een Lid-Staat is, gevestigde onderneming of instelling verboden het bedrijf van kredietinstelling door middel van een bijkantoor in Nederland uit te oefenen, tenzij zij daartoe van de Bank een vergunning heeft verkregen.

Paragraaf 2 Vergunning

Artikel 39

De artikelen 8, 9, 10, eerste lid, 11, 13, 14 en 15 zijn van overeenkomstige toepassing op het bijkantoor in Nederland van een in een Staat, die niet een Lid-Staat is, gevestigde kredietinstelling als bedoeld in artikel 38.

Artikel 40

Niettegenstaande het bepaalde in artikel 9 en onverminderd het bepaalde in artikel 15 weigert de Bank een door een onderneming of instelling gevraagde vergunning als bedoeld in artikel 38 of trekt zij een verleende vergunning als bedoeld in artikel 38 in, indien de onderneming of instelling in de Staat waar zij is gevestigd niet een voor de uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling benodigde vergunning bezit.

Afdeling 2 Toezicht op het uitoefenen van het bedrijf van kredietinstelling in Nederland

Paragraaf 1 Toezicht

Artikel 41

De artikelen 19, 20, 21, 22, 23 en 26 zijn van overeenkomstige toepassing op een bijkantoor in Nederland van een in een Staat, die niet

een Lid-Staat is, gevestigde kredietinstelling die een vergunning als bedoeld in artikel 38 heeft verkregen.

Paragraaf 2 Bijzondere maatregelen

Artikel 42

Artikel 28 is van overeenkomstige toepassing op een bijkantoor in Nederland van een in een Staat, die niet een Lid-Staat is, gevestigde kredietinstelling die een vergunning als bedoeld in artikel 38 heeft verkregen.

Paragraaf 3 Boekhouding en verslaglegging

Artikel 43

Een bijkantoor in Nederland van een in een Staat, die niet een Lid-Staat is, gevestigde kredietinstelling die een vergunning als bedoeld in artikel 38 heeft verkregen, dient voor zijn bedrijf hier te lande ten minste een zodanige boekhouding te voeren, dat de Bank de haar bij deze wet opgelegde taak kan uitoefenen.

Artikel 44

Een bijkantoor in Nederland van een in een Staat, die niet een Lid-Staat is, gevestigde kredietinstelling die een vergunning als bedoeld in artikel 38 heeft verkregen, is verplicht jaarlijks binnen zes maanden na afloop van het boekjaar van de kredietinstelling waarvan het onderdeel uitmaakt, de boekhoudbescheiden als bedoeld in artikel 15d, vierde lid, van de Handelsregisterwet bij de Bank in te dienen.

HOOFDSTUK V Het uitoefenen van het bedrijf van financiële instelling in een andere Lid-Staat door financiële instellingen die in Nederland zijn gevestigd

Paragraaf 1 Ondertoezichtstelling

Artikel 45

1. Op aanvraag van een financiële instelling die dochtermaatschappij is van één of meer kredietinstellingen die een vergunning als bedoeld in artikel 5 heeft of hebben verkregen, en die haar bedrijf door middel van een bijkantoor dan wel het verrichten van diensten in een andere Lid-Staat uitoefent dan wel voornemens is uit te oefenen, kan de Bank aan die financiële instelling een verklaring van ondertoezichtstelling verlenen en daarbij het bij of krachtens de artikelen 11, 20, 22, 24, 26 en 27 bepaalde van overeenkomstige toepassing verklaren op die financiële instelling.

2. De aanvraag bevat, ten behoeve van de beslissing omtrent het verlenen van een verklaring van ondertoezichtstelling als bedoeld in artikel 46, gegevens omtrent:

- a. de identiteit van de kredietinstelling of kredietinstellingen waarvan de financiële instelling dochtermaatschappij is;
- b. een programma van werkzaamheden welke de financiële instelling verricht dan wel voornemens is te verrichten; en
- c. de voorziene administratieve organisatie – met inbegrip van de financiële administratie en de interne controle.

3. De Bank beslist binnen dertien weken na ontvangst van de aanvraag.

Artikel 46

De Bank verleent de verklaring van ondertoezichtstelling als bedoeld in artikel 45, eerste lid, slechts indien:

- a. de financiële instelling aantoont, dat het haar, voor zover op haar werkzaamheden andere wettelijke voorschriften van toepassing zijn, is toegestaan deze werkzaamheden te verrichten;
- b. de kredietinstelling of kredietinstellingen als bedoeld in artikel 45, eerste lid, ten minste 90 procent van de stemrechten in de financiële instelling bezit of bezitten;
- c. de kredietinstelling of kredietinstellingen als bedoeld in artikel 45, eerste lid, met instemming van de Bank de verplichtingen van de financiële instelling garandeert of garanderen; en
- d. de kredietinstelling of kredietinstellingen als bedoeld in artikel 45, eerste lid, naar het oordeel van de Bank mede zorgdraagt of zorgdragen voor een gezonde bedrijfsvoering bij de financiële instelling.

Artikel 47

De Bank kan een verklaring van ondertoezichtstelling intrekken, indien:

- a. de financiële instelling daarom verzoekt;
- b. de onderneming of instelling, aan welke de verklaring van ondertoezichtstelling is verleend, opgehouden heeft een financiële instelling te zijn;
- c. de financiële instelling niet meer voldoet aan het bepaalde in artikel 46, onder a;
- d. met betrekking tot de financiële instelling niet meer wordt voldaan aan het in artikel 46, onder b, c of d bepaalde of het in de artikelen 24, 26 of 27, eerste lid, bepaalde niet wordt nageleefd;
- e. de financiële instelling het bij of krachtens de artikelen 11, 20, 22 of 27, tweede lid, bepaalde niet naleeft; of
- f. de gegevens of bescheiden die zijn verstrekt ter verkrijging van de verklaring van ondertoezichtstelling zodanig onjuist of onvolledig blijken dat op het verzoek een andere beslissing zou zijn genomen als bij de beoordeling van het verzoek de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest.

Paragraaf 2 Bijkantoor

Artikel 48

1. Een financiële instelling, die een verklaring van ondertoezichtstelling als bedoeld in artikel 45, eerste lid, heeft verkregen en die het bedrijf, dat zij in Nederland uitoefent, uitoefent dan wel voornemens is uit te oefenen door middel van een bijkantoor in een andere Lid-Staat, dient de Bank daarvan schriftelijk kennis te geven.

2. De kennisgeving als bedoeld in het eerste lid dient te geschieden onder opgave van:

- a. de Lid-Staat waarin de financiële instelling het bijkantoor heeft gevestigd dan wel voornemens is te vestigen;
- b. een programma van werkzaamheden waarin de voorgenomen werkzaamheden van het bijkantoor en de voorziene administratieve organisatie – met inbegrip van de financiële administratie en de interne controle – ten behoeve van het bijkantoor zijn vermeld;
- c. het adres van het bijkantoor; en
- d. de identiteit van de personen, die het dagelijks beleid van het bijkantoor zullen bepalen.

3. De Bank doet binnen dertien weken na ontvangst van de kennisgeving als bedoeld in het eerste lid en de gegevens als bedoeld in het tweede lid, mededeling van die gegevens alsmede van gegevens omtrent

de omvang van het eigen vermogen van de financiële instelling en de solvabiliteitsratio op geconsolideerde basis van de kredietinstelling of kredietinstellingen als bedoeld in artikel 45, eerste lid, aan de toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat als bedoeld in het tweede lid, onder a. De Bank stelt de financiële instelling schriftelijk van het doen van deze mededeling in kennis.

4. Indien de Bank van oordeel is dat de financiële instelling, gezien de werkzaamheden die zij door middel van het bijkantoor als bedoeld in het eerste lid verricht dan wel voornemens is te verrichten, redelijkerwijs niet zal kunnen voldoen aan de richtlijnen als bedoeld in de artikelen 20 en 22, doet zij, in afwijking van het derde lid, geen mededeling aan de toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat als bedoeld in het tweede lid, onder a. De Bank stelt de financiële instelling hiervan, binnen dertien weken na ontvangst van de kennisgeving als bedoeld in het eerste lid en de gegevens als bedoeld in het tweede lid, in kennis.

5. Indien zich een wijziging van de gegevens als bedoeld in het tweede lid, onder b, c of d, voordoet of indien het voornemen bestaat om het verrichten van werkzaamheden door middel van het bijkantoor als bedoeld in het eerste lid te staken, stelt de financiële instelling de Bank en de toezichthoudende autoriteit van de andere Lid-Staat daarvan ten minste vier weken voor de wijziging ingaat of het voornemen wordt uitgevoerd, schriftelijk in kennis.

6. Indien de Bank, op grond van de gegevens waarvan zij ingevolge het vijfde lid kennis heeft genomen, van oordeel is dat de financiële instelling, gezien de werkzaamheden die zij door middel van het bijkantoor als bedoeld in het eerste lid verricht, redelijkerwijs niet langer zal kunnen voldoen aan de richtlijnen als bedoeld in de artikelen 20 en 22, trekt zij de mededeling als bedoeld in het derde lid in. De Bank stelt de toezichthoudende autoriteit van de andere Lid-Staat en de financiële instelling schriftelijk van het intrekken van de mededeling in kennis.

Paragraaf 3 Verrichten van diensten

Artikel 49

1. Een financiële instelling, die een verklaring van ondertoezichtstelling als bedoeld in artikel 45, eerste lid, heeft verkregen en die het bedrijf, dat zij in Nederland uitoefent, door middel van het verrichten van diensten in een andere Lid-Staat voor de eerste maal na de verkrijging van de verklaring van ondertoezichtstelling als bedoeld in artikel 45, eerste lid, in die Lid-Staat uitoefent dan wel voornemens is uit te oefenen, dient de Bank daarvan schriftelijk kennis te geven.

2. De kennisgeving als bedoeld in het eerste lid dient te geschieden onder opgave van:

a. de Lid-Staat waarin de financiële instelling de werkzaamheden voornemens is te verrichten;

b. de werkzaamheden welke de financiële instelling voornemens is te verrichten.

3. De Bank doet binnen vier weken na ontvangst van de kennisgeving als bedoeld in het eerste lid en de gegevens als bedoeld in het tweede lid, mededeling van de gegevens als bedoeld in het tweede lid, onder b, aan de toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat als bedoeld in het tweede lid, onder a. De Bank stelt de financiële instelling schriftelijk van het doen van deze mededeling in kennis.

Paragraaf 1 Bijkantoor

Artikel 50

1. Een financiële instelling die in een andere Lid-Staat, niet-zijnde een Lid-Staat ten aanzien waarvan Onze minister een maatregel als bedoeld in artikel 33, eerste lid, heeft genomen, is gevestigd en die in die Lid-Staat een met de verklaring van ondertoezichtstelling als bedoeld in artikel 45, eerste lid, vergelijkbare verklaring heeft verkregen, is het, onverminderd de toepasselijkheid van andere op haar werkzaamheden betrekking hebbende wettelijke voorschriften, slechts toegestaan om, voor zover het werkzaamheden genoemd in de bijlage van de Tweede Richtlijn betreft, uitsluitend de werkzaamheden vermeld in het programma van werkzaamheden als bedoeld onder a, (1), door middel van een bijkantoor in Nederland te verrichten, indien

a. de Bank een kennisgeving heeft ontvangen van de toezichthoudende autoriteit van de andere Lid-Staat, welke bevat:

(1) een programma van werkzaamheden waarin de voorgenomen werkzaamheden en de organisatiestructuur van het bijkantoor zijn vermeld;

(2) het adres van het bijkantoor;

(3) de identiteit van de personen, die het dagelijks beleid van het bijkantoor zullen bepalen;

(4) de omvang van het eigen vermogen van de financiële instelling; en

(5) de solvabiliteitsratio op geconsolideerde basis van de kredietinstelling of kredietinstellingen waarvan de financiële instelling dochtermaatschappij is; en

b. de Bank de ontvangst van de kennisgeving als bedoeld onder b aan de financiële instelling heeft medegedeeld dan wel er acht weken zijn verstreken vanaf het tijdstip waarop de Bank de kennisgeving als bedoeld onder a heeft ontvangen.

2. De in een andere Lid-Staat gevestigde financiële instelling als bedoeld in het eerste lid dient de Bank en de toezichthoudende autoriteit van die andere Lid-Staat ten minste vier weken van tevoren in kennis te stellen van elke wijziging van de gegevens als bedoeld in het eerste lid, onder a, sub (1), (2) of (3) of, in voorkomend geval, van het voornemen om het verrichten van werkzaamheden door middel van het bijkantoor als bedoeld in het eerste lid te staken.

Paragraaf 2 Verrichten van diensten

Artikel 51

Een financiële instelling die in een andere Lid-Staat, niet-zijnde een Lid-Staat ten aanzien waarvan Onze minister een maatregel als bedoeld in artikel 33, eerste lid, heeft genomen, is gevestigd en die in die Lid-Staat een met de verklaring van ondertoezichtstelling als bedoeld in artikel 45, eerste lid, vergelijkbare verklaring heeft verkregen, is het, onverminderd de toepasselijkheid van andere op haar werkzaamheden betrekking hebbende wettelijke voorschriften, slechts toegestaan om, voor zover het werkzaamheden genoemd in de bijlage van de Tweede Richtlijn betreft, uitsluitend de in de kennisgeving vermelde werkzaamheden door middel van het verrichten van diensten in Nederland te verrichten, indien de financiële instelling een kennisgeving heeft gezonden aan de toezichthoudende autoriteit van die andere Lid-Staat, welke bevat een opgave van de voorgenomen werkzaamheden.

Artikel 52

1. Er is een register dat door de zorg van de Bank wordt gehouden.
2. De Bank draagt zorg voor de inschrijving van iedere kredietinstelling:
 - a. die een vergunning als bedoeld in artikel 6 heeft verkregen;
 - b. die een vergunning als bedoeld in artikel 38 heeft verkregen;
 - c. die krachtens artikel 31 in Nederland het bedrijf van kredietinstelling mag uitoefenen;
 - d. die krachtens artikel 32 in Nederland opvorderbare gelden ter beschikking mag verkrijgen;en van iedere financiële instelling:
 - e. die een verklaring van ondertoezichtstelling als bedoeld in artikel 45, eerste lid, heeft verkregen;
 - f. die krachtens artikel 50 werkzaamheden in Nederland mag verrichten; en
 - g. die krachtens artikel 51 werkzaamheden in Nederland mag verrichten.
3. De Bank draagt zorg voor de doorhaling van een inschrijving van iedere kredietinstelling:
 - a. waarvan de vergunning als bedoeld in artikel 6 is ingetrokken;
 - b. waarvan de vergunning als bedoeld in artikel 38 is ingetrokken;
 - c. die niet langer krachtens artikel 31 in Nederland het bedrijf van kredietinstelling mag uitoefenen;
 - d. die niet langer krachtens artikel 32 in Nederland opvorderbare gelden ter beschikking mag verkrijgen;en van iedere financiële instelling:
 - e. waarvan de verklaring van ondertoezichtstelling als bedoeld in artikel 45, eerste lid, is ingetrokken;
 - f. die niet langer krachtens artikel 50 werkzaamheden in Nederland mag verrichten; en
 - g. die niet langer krachtens artikel 51 werkzaamheden in Nederland mag verrichten.
4. Van de inschrijving dan wel de doorhaling van een inschrijving in het register van een kredietinstelling of financiële instelling wordt door de zorg van de Bank binnen twee weken na de dag, waarop deze heeft plaats gehad, mededeling gedaan in de Staatscourant.
5. In de maand januari van elk jaar wordt door de zorg van de Bank een afschrift van het register naar de stand per 31 december van het voorafgaande jaar in de Staatscourant geplaatst.
6. Een afschrift van het register ligt voor een ieder kosteloos ter inzage ten kantore van de Bank.

HOOFDSTUK VIII Informatie-inwinning, geheimhouding, informatie-uitwisseling en samenwerking

Afdeling 1 Informatie-inwinning

Paragraaf 1 Informatie-inwinning door de Bank bij niet-geregistreerde ondernemingen en instellingen

Artikel 53

De Bank is bevoegd bij iedere onderneming of instelling, van welke zij vermoedt, dat zij een kredietinstelling in de zin van artikel 1 van deze wet

is, alle inlichtingen in te winnen of te doen inwinnen, die redelijkerwijze geacht kunnen worden nodig te zijn om zulks te beoordelen.

Paragraaf 2 Informatie-inwinning door de Bank ten behoeve van haar toezicht op kredietinstellingen

Artikel 54

De Bank is bevoegd bij een kredietinstelling die ingevolge artikel 52 tweede lid, onder a, b of c, is geregistreerd, alle inlichtingen in te winnen of te doen inwinnen, die zij meent nodig te hebben voor de juiste uitoefening van de taak, haar bij deze wet opgelegd.

Artikel 55

1. Een kredietinstelling die ingevolge artikel 52, tweede lid, onder a, b of c, is geregistreerd, is verplicht bij de Bank periodiek binnen de daartoe vastgestelde termijnen staten, al dan niet tevens op geconsolideerde basis, inzake haar bedrijf in te dienen, die de Bank meent nodig te hebben voor de juiste uitoefening van de taak, haar bij artikel 2 van deze wet opgelegd.

2. De vorm, waarin de in het eerste lid bedoelde staten moeten worden opgemaakt, de benaming en omschrijving van de posten welke zij moeten bevatten, de achtereenvolgende tijdstippen waarop zij betrekking moeten hebben, de termijnen, binnen welke zij moeten worden ingediend en de te hanteren grondslagen van de waardering van de posten worden door de Bank bepaald en kunnen voor onderscheiden groepen van kredietinstellingen verschillend zijn.

3. Indien de Bank zulks in het belang van een doelmatig toezicht noodzakelijk acht, kan zij een kredietinstelling opdragen staten als bedoeld in het eerste lid, bij haar in te dienen die betrekking hebben op tijdstippen met een kortere tussenpoos of op kortere termijnen dan ingevolge het tweede lid is bepaald.

4. De verplichtingen als omschreven in het eerste lid gelden niet voor zover aan een kredietinstelling een ontheffing als bedoeld in de artikelen 20, vierde lid, of 21, vierde lid, is verleend.

5. De staten als bedoeld in het eerste lid moeten periodiek zijn voorzien van een verklaring omtrent de getrouwheid, ondertekend door een registeraccountant of een accountant die een vergunning heeft als bedoeld in artikel 70b, eerste lid, van de Wet op de Registeraccountants (Stb. 1962, 258). De kredietinstelling is verplicht bij de opdracht tot het onderzoek de accountant schriftelijk te machtigen desgevraagd of ingevolge een daartoe strekkende overeenkomst tussen de kredietinstelling, de accountant en de Bank aan de Bank alle inlichtingen te verstrekken, die redelijkerwijze geacht kunnen worden nodig te zijn voor de juiste uitvoering van de taak, bij deze wet aan de Bank opgelegd. De Bank stelt de kredietinstelling in de gelegenheid aanwezig te zijn bij het verstrekken van inlichtingen door de accountant.

Artikel 56

1. Een kredietinstelling die ingevolge artikel 52, tweede lid, onder a of b, is geregistreerd, is verplicht de Bank onverwijld in kennis te stellen van het geheel of gedeeltelijk niet voldoen aan de richtlijnen als bedoeld in de artikelen 20, 21 of 22.

2. Een kredietinstelling die ingevolge artikel 52, tweede lid, onder c, is geregistreerd, is verplicht de Bank onverwijld in kennis te stellen van het geheel of gedeeltelijk niet voldoen aan de richtlijnen als bedoeld in artikel 21.

Artikel 57

De Bank is bevoegd bij

- a. iedere onderneming of instelling die, overeenkomstig het bepaalde ingevolge artikel 20, derde lid, onder d, binnen de reikwijdte van de consolidatie valt;
 - b. iedere dochtermaatschappij van een kredietinstelling die ingevolge artikel 52, tweede lid, onder a of b, is geregistreerd;
 - c. iedere houder van een verklaring van geen bezwaar als bedoeld in artikel 24, eerste lid, waarvan de betrokken kredietinstelling dochtermaatschappij is;
 - d. iedere onderneming of instelling die, overeenkomstig het bepaalde ingevolge artikel 25, tweede lid, onder c, binnen de reikwijdte van de consolidatie valt; en
 - e. iedere dochtermaatschappij van een houder van een verklaring van geen bezwaar als bedoeld in artikel 24, eerste lid, waarvan tevens de betrokken kredietinstelling dochtermaatschappij is;
- alle inlichtingen in te winnen of te doen inwinnen, die de Bank meent nodig te hebben voor de juiste uitoefening van haar toezicht op de betrokken kredietinstelling.

Artikel 58

1. Een onderneming of instelling als bedoeld in artikel 57, onder a of d, dient een zodanige boekhouding te voeren, dat zij de Bank de inlichtingen als bedoeld in artikel 57 kan verschaffen.
2. Indien de Bank van oordeel is dat een onderneming of instelling niet aan het bepaalde in het eerste lid voldoet, kan zij aan die onderneming of instelling een voorschrift met betrekking tot het voeren van haar boekhouding geven.

Artikel 59

De artikelen 54, 55 en 57 zijn van overeenkomstige toepassing met betrekking tot een financiële instelling die een verklaring van ondertoezichtstelling als bedoeld in artikel 45, eerste lid, heeft verkregen.

Paragraaf 3 Grensoverschrijdende verificatie ter plaatse

Artikel 60

1. Ingeval een onderneming of instelling als bedoeld in artikel 57 in een andere Lid-Staat is gevestigd, kan de Bank, ten behoeve van het toezicht:

- a. de bevoegde instantie in de andere Lid-Staat verzoeken zich ter plaatse van de juistheid van de aan de Bank verstrekte inlichtingen te overtuigen; dan wel
 - b. zich, na daartoe van de bevoegde instantie in de andere Lid-Staat toestemming te hebben verkregen, ter plaatse van de juistheid van de aan de Bank verstrekte inlichtingen overtuigen of te doen overtuigen.
2. Ingeval van een bijkantoor als bedoeld in artikel 16, eerste lid, of artikel 48, eerste lid, kan de Bank, ten behoeve van het toezicht:
- a. de toezichthoudende autoriteit van de andere Lid-Staat verzoeken zich ter plaatse van de juistheid van de aan de Bank verstrekte inlichtingen te overtuigen; dan wel
 - b. zich, na daaromtrent de toezichthoudende autoriteit van de andere Lid-Staat in kennis te hebben gesteld, ter plaatse van de juistheid van de aan de Bank verstrekte inlichtingen overtuigen of te doen overtuigen.

Artikel 61

1. Ingeval, in overeenstemming met de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende het toezicht op geconsolideerde basis op kredietinstellingen, ten behoeve van het toezicht op kredietinstellingen in een andere Lid-Staat door dan wel omtrent een in Nederland gevestigde onderneming of instelling inlichtingen aan de toezichthoudende autoriteiten van die Lid-Staat zijn verstrekt, zal de Bank na daartoe door de toezichthoudende autoriteit van de desbetreffende Lid-Staat te zijn verzocht:

- a. zich ter plaatse van de juistheid van de aan de toezichthoudende autoriteit van de andere Lid-Staat verstrekte inlichtingen overtuigen; dan wel
- b. de toezichthoudende autoriteit van de andere Lid-Staat toestaan zich ter plaatse van de juistheid van de aan haar verstrekte inlichtingen te overtuigen of te doen overtuigen.

2. Ingeval van een bijkantoor als bedoeld in artikel 31, eerste lid, of artikel 50, eerste lid, zal, ten behoeve van het toezicht in de andere Lid-Staat:

- a. de Bank zich, op verzoek van de toezichthoudende autoriteit van de andere Lid-Staat, ter plaatse van de juistheid van de aan die toezichthoudende autoriteit verstrekte inlichtingen overtuigen; dan wel
- b. de toezichthoudende autoriteit van de andere Lid-Staat, wanneer deze daaromtrent de Bank in kennis heeft gesteld, zich ter plaatse van de juistheid van de aan haar verstrekte inlichtingen overtuigen of te doen overtuigen.

Paragraaf 4 Bijzondere bepalingen

Artikel 62

1. Iedere onderneming of instelling is verplicht de inlichtingen, die krachtens de artikelen 53, 54, 55, 57, 59 of 61 bij haar worden ingewonnen, binnen een door of namens de Bank te stellen termijn te verstrekken.

2. Iedere onderneming of instelling is verplicht de Bank, of degene die in opdracht van de Bank inlichtingen als bedoeld in het eerste lid bij haar inwint, desgevorderd in de gelegenheid te stellen zich van de juistheid van de verstrekte inlichtingen te overtuigen aan de hand van boeken, bescheiden of andere informatiedragers en daarbij zoveel mogelijk behulpzaam te zijn.

3. Een derde, die de in het tweede lid bedoelde boeken, bescheiden of andere informatiedragers onder zich heeft, is desgevorderd verplicht deze daartoe over te leggen dan wel toegankelijk te maken.

4. Het bepaalde in het eerste tot en met derde lid is van overeenkomstige toepassing ingeval een toezichthoudende autoriteit van een andere Lid-Staat zich krachtens artikel 61 van de juistheid van de aan haar verstrekte inlichtingen overtuigt.

Artikel 63

De bij of krachtens deze wet te verschaffen inlichtingen en opgaven moeten tijdig, naar waarheid en op niet misleidende wijze worden verstrekt.

Afdeling 2 Geheimhouding

Artikel 64

1. Gegevens en inlichtingen die ingevolge het bij of krachtens deze wet bepaalde omtrent afzonderlijke ondernemingen of instellingen zijn

verstrekt of zijn verkregen en gegevens en inlichtingen die van een instantie als bedoeld in artikel 65 zijn ontvangen, worden niet gepubliceerd en zijn geheim.

2. Het is aan een ieder die uit hoofde van de toepassing van deze wet of van krachtens deze wet genomen besluiten enige taak vervult, verboden van gegevens of inlichtingen, ingevolge deze wet verstrekt of van een instantie als bedoeld in artikel 65 ontvangen, of van gegevens of inlichtingen, bij het onderzoek van boeken, bescheiden of andere informatiedragers verkregen, verder of anders gebruik te maken of daaraan verder of anders bekendheid te geven dan voor de uitoefening van zijn taak of door deze wet wordt geëist.

3. Het in het eerste en tweede lid bepaalde laat, ten aanzien van degene op wie het tweede lid van toepassing is, onverlet de toepasselijkheid van de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering welke betrekking hebben op het als getuige of deskundige in strafzaken afleggen van een verklaring omtrent gegevens of inlichtingen verkregen bij de vervulling van zijn ingevolge deze wet opgedragen taak.

4. Het in het eerste en tweede lid bepaalde laat evenzo, ten aanzien van degene op wie het tweede lid van toepassing is, onverlet de toepasselijkheid van de bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering welke betrekking hebben op het als getuige of als partij in een comparitie van partijen dan wel als deskundige in burgerlijke zaken afleggen van een verklaring omtrent gegevens of inlichtingen verkregen bij de vervulling van zijn ingevolge deze wet opgedragen taak, voor zover het gaat om gegevens of inlichtingen omtrent een kredietinstelling die in staat van faillissement is verklaard of op grond van een rechterlijke uitspraak is ontbonden. Het in de vorige volzin bepaalde geldt niet voor gegevens of inlichtingen die betrekking hebben op ondernemingen of instellingen die betrokken zijn of zijn geweest bij een poging de desbetreffende kredietinstelling in staat te stellen haar bedrijf voort te zetten.

5. In afwijking van het eerste en tweede lid is de Bank bevoegd met gebruikmaking van gegevens of inlichtingen verkregen bij de vervulling van haar ingevolge deze wet opgedragen taak, mededelingen te doen mits deze niet kunnen worden herleid tot afzonderlijke ondernemingen of instellingen.

Afdeling 3 Informatie-uitwisseling

Artikel 65

Onze minister onderscheidenlijk de Bank is, in afwijking van het bepaalde in artikel 64, bevoegd om gegevens of inlichtingen verkregen bij de vervulling van de hem onderscheidenlijk haar ingevolge deze wet opgedragen taak, te verstrekken aan Nederlandse of buitenlandse overheidsinstanties dan wel aan Nederlandse of buitenlandse van overheidswege aangewezen instanties die belast zijn met het toezicht op financiële markten of op natuurlijke personen en rechtspersonen die op die markten werkzaam zijn, mits:

- a. dat redelijkerwijs niet in strijd is of zou kunnen komen met de belangen die deze wet beoogt te beschermen;
- b. Onze minister onderscheidenlijk de Bank zich vergewist van het doel waarvoor de gegevens of inlichtingen zullen worden gebruikt;
- c. in voldoende mate is gewaarborgd dat de gegevens of inlichtingen niet zullen worden gebruikt voor een ander doel dan waarvoor deze zijn verstrekt, tenzij daarvoor toestemming van Onze minister onderscheidenlijk de Bank is verkregen; en
- d. de geheimhouding van de gegevens of inlichtingen in voldoende mate is gewaarborgd.

Artikel 66

1. Ter uitvoering van een verdrag tot uitwisseling van gegevens en inlichtingen met betrekking tot het toezicht op financiële markten of op natuurlijke personen en rechtspersonen die op die markten werkzaam zijn, is Onze minister onderscheidenlijk de Bank bevoegd ten behoeve van een instantie uit de Staat waarmee dat verdrag is gesloten, en die in die Staat belast is met de uitvoering van de wettelijke regelingen inzake het toezicht op het kredietwezen, inlichtingen te vragen aan of een onderzoek in te stellen of te doen instellen bij een ieder die ingevolge deze wet onder zijn respectievelijk haar toezicht valt dan wel bij een ieder waarvan redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij over gegevens of inlichtingen beschikt die van belang kunnen zijn voor de uitvoering van de wettelijke regelingen als hiervoor bedoeld.

2. Onze minister onderscheidenlijk de Bank kan van de bevoegdheid als bedoeld in het eerste lid slechts gebruik maken indien het in dat lid bedoelde verdrag voorziet in de beginselen als verwoord in artikel 65, onder a tot en met d.

3. Degene aan wie gegevens of inlichtingen als bedoeld in het eerste lid worden gevraagd, is verplicht deze gegevens of inlichtingen binnen een door Onze minister onderscheidenlijk de Bank te stellen termijn te verstrekken.

4. Degene bij wie een onderzoek als bedoeld in het eerste lid wordt ingesteld, dient aan de persoon die het onderzoek verricht alle medewerking te verlenen die nodig is voor een goede uitvoering van dat onderzoek, met dien verstande dat degene bij wie het onderzoek wordt ingesteld slechts kan worden verplicht tot het verlenen van inzage in boeken, bescheiden of andere informatiedragers voor zover deze op de uitoefening van zijn beroep of bedrijf betrekking hebben.

Artikel 67

1. De Bank doet van iedere verlening en van iedere intrekking van een vergunning als bedoeld in artikel 6 onverwijld mededeling aan de toezichthoudende autoriteiten van de andere Lid-Staten en aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

2. De Bank doet van iedere verlening en van iedere intrekking van een verklaring van ondertoezichtstelling als bedoeld in artikel 45, eerste lid, onverwijld mededeling aan de toezichthoudende autoriteiten van de andere Lid-Staten en aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Afdeling 4 Samenwerking met de autoriteiten die ingevolge de Wet toezicht verzekeringsbedrijf, de Wet toezicht beleggingsinstellingen onderscheidenlijk de Wet toezicht effectenverkeer belast zijn met het toezicht op verzekeraars, beleggingsinstellingen onderscheidenlijk effectenbemiddelaars en vermogensbeheerders

Artikel 68

1. De Bank werkt, voor zover noodzakelijk ten behoeve van de uitoefening van het toezicht op kredietinstellingen die deel uitmaken van een groep, samen met de autoriteiten die ingevolge de Wet toezicht verzekeringsbedrijf (Stb. 1992, 442), de Wet toezicht beleggingsinstellingen (Stb. 1990, 380) onderscheidenlijk de Wet toezicht effectenverkeer (Stb. 1991, 141) belast zijn met het toezicht op verzekeraars, beleggingsinstellingen onderscheidenlijk effectenbemiddelaars en vermogensbeheerders die tot diezelfde groep behoren.

2. De Bank pleegt, in de gevallen bedoeld in het eerste lid, waar nodig overleg met een autoriteit als bedoeld in het eerste lid.

3. De Bank werkt, in de gevallen bedoeld in het eerste lid, waar nodig samen op basis van een of meer daartoe met een autoriteit als bedoeld in het eerste lid overeen te komen regelingen. Deze regelingen betreffen in elk geval afspraken over het stellen van gemeenschappelijke eisen, het coördineren van werkzaamheden uit hoofde van ieders uitoefening van het toezicht en het uitwisselen van gegevens en inlichtingen.

HOOFDSTUK IX Liquidatie

Artikel 69

Een kredietinstelling die in Nederland is gevestigd dan wel een bijkantoor in Nederland van een in een Staat, die niet een Lid-Staat is, gevestigde kredietinstelling, welke tot algehele of gedeeltelijke liquidatie van haar bedrijf dan wel tot ontbinding heeft besloten, is verplicht aan de Bank mededeling te doen van de wijze waarop de liquidatie onderscheidenlijk de ontbinding zal plaatsvinden ten minste dertien weken, voordat aan het besluit uitvoering wordt gegeven; de Bank kan deze termijn verkorten. De Bank wordt aangemerkt als een belanghebbende in de zin van artikel 23, vijfde lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek. Ingeval een kredietinstelling als bedoeld in de eerste volzin besluit tot ontbinding en geen rechtspersoonlijkheid bezit, is het bepaalde in de artikelen 19, vierde lid, 23, eerste en vijfde lid, 23a, eerste lid, en 23c, vierde lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek van overeenkomstige toepassing. Voor de toepassing van de artikelen 23, eerste lid, en 23a, eerste lid, gelden de behorende vennoten als bestuurders en geldt de vennootschapsovereenkomst als statuten.

HOOFDSTUK X Noodregeling

Artikel 70

1. Op een verzoek of vordering tot faillietverklaring van een kredietinstelling die in Nederland is gevestigd dan wel een bijkantoor in Nederland van een buiten Nederland gevestigde kredietinstelling – een eigen aangifte daaronder begrepen – wordt niet beslist, dan nadat de rechtbank de Bank in de gelegenheid heeft gesteld haar gevoelens daaromtrent kenbaar te maken. Indien het verzoek of de vordering betrekking heeft op een bijkantoor van een in een andere Lid-Staat gevestigde kredietinstelling, raadpleegt de Bank alvorens haar gevoelens kenbaar te maken de toezichthoudende autoriteit van die andere Lid-Staat.

2. De wettelijke bepalingen inzake surséance van betaling zijn op een kredietinstelling dan wel een bijkantoor als bedoeld in het eerste lid, eerste volzin, niet van toepassing.

Artikel 71

1. Ingeval de solvabiliteit of de liquiditeit van een kredietinstelling die een vergunning als bedoeld in artikel 6 heeft verkregen dan wel van een bijkantoor in Nederland van een in een andere Lid-Staat gevestigde kredietinstelling die krachtens artikel 31 in Nederland het bedrijf van kredietinstelling mag uitoefenen dan wel van een bijkantoor in Nederland van een in een Staat, die niet een Lid-Staat is, gevestigde kredietinstelling die een vergunning als bedoeld in artikel 38 heeft verkregen, tekenen van een gevaarlijke ontwikkeling vertoont en redelijkerwijs in die ontwikkeling geen verbetering te voorzien is, kan de rechtbank, binnen wier rechtsgebied de kredietinstelling dan wel het bijkantoor is

gevestigd, op verzoek van de Bank verklaren, dat de kredietinstelling dan wel het bijkantoor verkeert in een toestand, welke in het belang van de gezamenlijke schuldeisers bijzondere voorziening behoeft.

2. Ingeval de solvabiliteit of de liquiditeit van een kredietinstelling waarop het verbod van artikel 6 van toepassing is dan wel van een bijkantoor in Nederland van een buiten Nederland gevestigde kredietinstelling waarop het verbod van artikel 31 of artikel 38 van toepassing is, naar het oordeel van de Bank zodanig is dat te voorzien is dat de kredietinstelling dan wel het bijkantoor zijn verplichtingen ter zake van de door hem verkregen gelden niet of slechts ten dele kan nakomen, kan de rechtbank, binnen wier rechtsgebied de kredietinstelling dan wel het bijkantoor is gevestigd, op verzoek van de Bank verklaren dat de kredietinstelling dan wel het bijkantoor verkeert in een toestand, welke in het belang van de gezamenlijke schuldeisers bijzondere voorziening behoeft.

3. De Bank zendt een afschrift van het verzoekschrift aan de betrokken kredietinstelling dan wel bijkantoor.

4. De rechtbank behandelt het verzoek met de meeste spoed.

5. De rechtbank is bevoegd inzage te nemen of te doen nemen door deskundigen, daartoe door haar aangewezen, van boeken, bescheiden of andere informatiedragers van de betrokken kredietinstelling dan wel bijkantoor. De artikelen 53 en 62, eerste tot en met derde lid, zijn daarbij van overeenkomstige toepassing.

6. De rechtbank geeft geen beschikking dan nadat de kredietinstelling dan wel het bijkantoor en de Bank zijn gehoord, althans behoorlijk opgeroepen.

7. Indien het verzoek wordt toegewezen, bevat de beschikking van de rechtbank de benoeming van een of meer bewindvoerders; de Bank kan voor de benoeming voordrachten doen.

8. Indien het verzoek wordt toegewezen, wordt de beschikking op een openbare terechtzitting uitgesproken en wordt een uittreksel ervan onverwijld door de bewindvoerders bekend gemaakt in de Staatscourant en in een of meer door de rechtbank aan te wijzen nieuwsbladen. Het uittreksel vermeldt naam en woonplaats van de kredietinstelling dan wel het bijkantoor en de woonplaats of het kantoor van de bewindvoerders alsmede de datum van de beschikking. De beschikking is uitvoerbaar bij voorraad, terugwerkend tot aan het begin van de dag waarop zij is uitgesproken, niettegenstaande enige daartegen gerichte voorziening.

9. Wanneer het verzoek aanhangig is tegelijk met een verzoek of vordering tot faillietverklaring – eigen aangifte daaronder begrepen –, wordt de behandeling van het verzoek of de vordering tot faillietverklaring geschorst, totdat op het eerstgenoemde verzoek is beschikt. Wordt een verklaring als bedoeld in het eerste of tweede lid, gegeven, dan vervalt het verzoek of de vordering tot faillietverklaring van rechtswege.

10. Bij een beschikking als bedoeld in het eerste of tweede lid, bepaalt de rechtbank de duur op ten hoogste anderhalf jaar. Voor het verstrijken van de gestelde termijn kan de Bank eenmaal of meermalen verlenging van de geldigheidsduur voor ten hoogste anderhalf jaar verzoeken. Het verzoek wordt behandeld op dezelfde wijze als een verzoek tot uitspreken van de verklaring. Zolang bij afloop van de geldigheidsduur van de verklaring op een verzoek tot verlenging nog niet is beschikt, blijft de verklaring gehandhaafd. Indien het verzoek tot verlenging wordt toegewezen, is het zevende lid van toepassing.

Artikel 72

1. De bewindvoerders oefenen bij uitsluiting alle bevoegdheden van de organen van de kredietinstelling dan wel het bijkantoor uit.

2. De bewindvoerders waken voor de belangen der gezamenlijke schuldeisers.

3. De organen van de kredietinstelling dan wel het bijkantoor zijn verplicht alle door de bewindvoerders gevraagde medewerking te verlenen.

4. Indien meer dan een bewindvoerder is benoemd, wordt voor de geldigheid van hun handelingen toestemming van de meerderheid of bij staking van stemmen een beslissing van de president van de rechtbank vereist. De bewindvoerder, aan wie bij de beschikking van de rechtbank, bedoeld in artikel 71, zevende lid, een bepaalde werkring is aangewezen, is binnen de grenzen daarvan zelfstandig tot handelen bevoegd.

5. De rechtbank kan te allen tijde een bewindvoerder, na hem en de Bank gehoord, althans behoorlijk opgeroepen te hebben, ontslaan en door een ander vervangen, of hem een of meer bewindvoerders toevoegen, een en ander op verzoek van hemzelf, de andere bewindvoerders, de Bank of een of meer schuldeisers dan wel ambtshalve.

6. De bewindvoerders brengen tijdens de uitoefening van hun bevoegdheden telkens na verloop van drie maanden alsmede na beëindiging daarvan zo spoedig mogelijk verslag omtrent hun werkzaamheden uit aan de rechtbank.

7. Het loon van de deskundigen, aangewezen ingevolge artikel 71, vijfde lid, alsook het loon en de verschotten van de bewindvoerders worden bepaald door de rechtbank en vormen een boedelschuld.

Artikel 73

1. De rechtbank is bevoegd bij of na een verklaring als bedoeld in artikel 71, eerste of tweede lid, op verzoek van de Bank dan wel op verzoek van de bewindvoerders of van een of meer schuldeisers of ambtshalve, de Bank gehoord, zodanige regelingen te treffen, als zij ter beveiliging van de belangen der schuldeisers van de kredietinstelling dan wel het bijkantoor nodig oordeelt.

2. Op verzoek van de bewindvoerders benoemt de rechtbank een van haar leden tot rechter-commissaris die toezicht houdt op de vereffening welke plaats heeft ingevolge artikel 76. Met betrekking tot beschikkingen van de rechter-commissaris, gegeven ter uitvoering van het in de eerste zin bepaalde, zijn de artikelen 66 en 67, eerste lid, van de Faillissementswet van overeenkomstige toepassing. Het tweede lid van artikel 67 van die wet is van overeenkomstige toepassing voor zover de daarin opgesomde artikelen in artikel 76 van overeenkomstige toepassing zijn verklaard. Hetgeen in de genoemde artikelen is bepaald met betrekking tot de curator onderscheidenlijk de gefailleerde is van toepassing op de bewindvoerders onderscheidenlijk de kredietinstelling dan wel het bijkantoor.

Artikel 74

1. Een verklaring als bedoeld in artikel 71, eerste of tweede lid, heeft ten gevolge, dat de kredietinstelling dan wel het bijkantoor niet kan worden genoodzaakt tot nakoming van haar verplichtingen; aangevallen executies worden geschorst; gelegde beslagen vervallen. Artikel 36 van de Faillissementswet is van overeenkomstige toepassing op de in de eerste volzin bedoelde verplichtingen.

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 76 geldt het bij het eerste lid bepaalde niet ten aanzien van vorderingen welke voortvloeien uit handelingen, met de kredietinstelling dan wel het bijkantoor na de verklaring verricht, noch voor vorderingen als bedoeld in artikel 232 van de Faillissementswet, en wel voor zover zulks het geval is.

3. Overigens zijn de artikelen 234-241b van de Faillissementswet van overeenkomstige toepassing.

Artikel 75

1. De rechtbank kan de bewindvoerders machtigen over te gaan tot overdracht van de verbintenissen van de kredietinstelling dan wel het bijkantoor, welke hij in de uitoefening van zijn bedrijf als kredietinstelling tot het ter beschikking verkrijgen van gelden heeft aangegaan, of van een deel daarvan, dan wel tot gehele of gedeeltelijke liquidatie van het bedrijf van de kredietinstelling.

2. Indien bij overdracht van verbintenissen als bedoeld in het eerste lid, de bedingen in de overeenkomsten, waaruit die verbintenissen voortvloeien, worden gewijzigd, hebben de bewindvoerders daartoe de bijzondere machtiging van de rechtbank nodig met dien verstande, dat de bedingen in de overeenkomsten, waaruit vorderingen voortvloeien als bedoeld in artikel 74, tweede lid, daarbij niet kunnen worden gewijzigd. De wijziging laat onverlet de uitkeringen die overeenkomstig artikel 76 zijn gedaan voor de dag van de indiening van het verzoek om de machtiging als bedoeld in het eerste lid.

3. Met betrekking tot de beschikkingen, bedoeld in het eerste en tweede lid, is het bepaalde in artikel 71, zesde en achtste lid, eerste en tweede volzin, van overeenkomstige toepassing.

4. Zodra overdracht van verbintenissen heeft plaatsgevonden, maken bewindvoerders de overdracht en, ingeval de bedingen in de overeenkomsten zijn gewijzigd, deze wijzigingen openbaar door bekendmaking in de Staatscourant en in ten minste drie door de rechtbank aan te wijzen nieuwsbladen.

5. De overdracht en de wijzigingen van de bedingen in de overeenkomsten worden alsdan van kracht ten aanzien van alle belanghebbenden met ingang van de dag, volgende op die van de dagtekening van de Staatscourant, waarin de bekendmaking is geplaatst.

6. Gedurende de liquidatie, bedoeld in het eerste lid, regelt de rechtbank naar behoefte de bijzonderheden en gevolgen van de liquidatie, waaronder begrepen verkorting van de geldingsduur van lopende overeenkomsten, nadat zij daaromtrent het advies van de bewindvoerders en de Bank heeft ingewonnen.

7. Zodra de liquidatie is beëindigd, doen de bewindvoerders daarvan mededeling in de Staatscourant en in een of meer door de rechtbank aan te wijzen nieuwsbladen.

Artikel 76

1. De bewindvoerders kunnen uitkeringen doen op de vorderingen waarop artikel 74, eerste lid, van toepassing is, voor zover dit gelet op de liquiditeitspositie van de kredietinstelling dan wel het bijkantoor verantwoord is te achten en mits is voldaan aan de volgende leden.

2. De bewindvoerders maken een staat op waaruit blijken de aard en het bedrag van de baten en schulden van de kredietinstelling dan wel het bijkantoor, de namen en woonplaatsen van de schuldeisers alsmede het bedrag der vorderingen van iedere schuldeiser. Een door de bewindvoerders gewaarmerkt afschrift van deze staat wordt ter kosteloze inzage van een ieder ter griffie van de rechtbank nedergelegd.

3. Op verzoek van de bewindvoerders bepaalt de rechter-commissaris de dag waarop uiterlijk de vorderingen moeten worden ingediend, en voorts dag, uur en plaats, waarop de verificatievergadering zal worden gehouden. De bewindvoerders geven van deze beschikkingen onmiddellijk aan alle bekende schuldeisers schriftelijk kennis en doen daarvan aankondiging in een of meer door de rechter-commissaris aan te wijzen nieuwsbladen. Vanaf de dag waarop deze aankondiging heeft plaatsgevonden vallen de vorderingen die bevoorrecht zijn hetzij op zekere bepaalde goederen van de kredietinstelling dan wel het bijkantoor hetzij op al zijn goederen onder de werking van artikel 74, eerste lid. De

artikelen 110 tot en met 113 van de Faillissementswet zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat hetgeen is bepaald met betrekking tot de curator onderscheidenlijk de gefailleerde van toepassing is op de bewindvoerders onderscheidenlijk de kredietinstelling dan wel het bijkantoor.

4. Een afschrift van de lijst van voorlopig erkende schuldvorderingen en van de lijst van betwiste vorderingen wordt door de bewindvoerders ter griffie van de rechtbank nedergelegd om aldaar gedurende veertien dagen voorafgaande aan de verificatievergadering kosteloos voor een ieder ter inzage te liggen. De bewindvoerders geven alle bekende schuldeisers voor het begin van deze periode schriftelijk van de nederlegging bericht waarbij zij een nadere oproeping tot de verificatievergadering voegen. Voorts doen de bewindvoerders van de nederlegging mededeling in een of meer door de rechter-commissaris aan te wijzen nieuwsbladen.

5. Met betrekking tot de verificatie zijn de artikelen 59, 119 tot en met 122, 123 tot en met 127, 129, 132 tot en met 137, 260, eerste lid, 261 en het eerste en derde lid van artikel 262 van de Faillissementswet van overeenkomstige toepassing. Daarbij zijn de bepalingen met betrekking tot de curator onderscheidenlijk de gefailleerde van toepassing op de bewindvoerders onderscheidenlijk de kredietinstelling dan wel het bijkantoor. In afwijking van de in artikel 127, eerste lid, van de Faillissementswet genoemde termijn geldt de termijn die ingevolge het derde lid van dit artikel voor de indiening van vorderingen is bepaald. De vorderingen welke opeisbaar worden op of na de datum van de beschikking als bedoeld in artikel 71, eerste of tweede lid, worden geverifieerd voor de waarde welke zij hebben op het tijdstip waarop deze vorderingen opeisbaar worden, met dien verstande dat dit ten aanzien van vorderingen welke vallen onder de werking van artikel 75, eerste lid, slechts geldt voor zover deze bepaling niet reeds op deze vorderingen is toegepast.

6. De bestuurders van de kredietinstelling dan wel het bijkantoor wonen de verificatievergadering bij teneinde aldaar alle inlichtingen over de oorzaken van de in artikel 71, eerste of tweede lid, bedoelde toestand en de staat van de boedel te geven die hen door de rechter-commissaris worden gevraagd. De schuldeisers kunnen de rechter-commissaris verzoeken omtrent bepaalde door hen op te geven punten inlichtingen aan de bestuurders te vragen. De vragen aan de bestuurders gesteld en de door hen gegeven antwoorden worden in het proces-verbaal opgetekend. In afwijking van het bepaalde in artikel 121, vierde lid, van de Faillissementswet levert het proces-verbaal van de verificatievergadering ten aanzien van de verbintenissen van de kredietinstelling dan wel het bijkantoor welke ingevolge artikel 75 worden overgedragen slechts kracht van gewijsde op voor zover de desbetreffende bedingen niet worden gewijzigd.

7. Na de verificatie van de schuldvorderingen maken de bewindvoerders een uitdelingslijst op. Zij onderwerpen die aan de goedkeuring van de rechter-commissaris. De lijst houdt in een staat van ontvangsten en uitgaven, daaronder begrepen het loon van de bewindvoerders, de namen van de schuldeisers, en voorts het geverifieerde bedrag van ieders vordering en de daarop te ontvangen uitkering. De artikelen 180, tweede lid, 181 en 182, eerste lid, van de Faillissementswet zijn van overeenkomstige toepassing. Onverminderd het bepaalde in het tiende lid is artikel 233 van die wet behoudens de laatste zinsnede eveneens van overeenkomstige toepassing.

8. Bij het opmaken van de uitdelingslijst wordt met betrekking tot de vorderingen die zijn betwist of waarvan de voorrang is betwist of die voorwaardelijk zijn toegelaten een bedrag aan liquide middelen afgezonderd tot ten minste het beloop van het totaal van de bedragen die bij de toepassing van dit artikel op deze vorderingen zullen kunnen

worden uitgekeerd, dan wel wordt deze uitkering op andere wijze zeker gesteld.

9. De door de rechter-commissaris goedgekeurde uitdelingslijst wordt door de bewindvoerders ter griffie van de rechtbank nedergelegd om aldaar gedurende veertien dagen kosteloos voor de schuldeisers ter inzage te liggen. De bewindvoerders doen van de nederlegging mededeling in een of meer door de rechter-commissaris aan te wijzen nieuwsbladen. Voorts geven de bewindvoerders aan ieder der erkende en voorwaardelijk toegelaten schuldeisers schriftelijk van de nederlegging kennis, onder vermelding van het voor hem uitgetrokken bedrag. De artikelen 184 tot en met 186, 187, eerste, tweede en derde lid, 189 en 191 van de Faillissementswet zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat hetgeen daarin is bepaald met betrekking tot de curator van toepassing is op de bewindvoerders en dat in afwijking van de in artikel 184 bedoelde termijn geldt de in de eerste zin van dit lid genoemde termijn. Indien ten gevolge van het krachtens artikel 184 dan wel artikel 186 van de Faillissementswet gedane verzet een verificatiegeschil ontstaat, wordt ten aanzien van de vorderingen waarop dit verzet betrekking heeft, het achtste lid van dit artikel overeenkomstig toegepast, en kan vervolgens, nadat voor zoveel nodig tevens dienovereenkomstig wijziging van de overige in de ter inzage neergelegde lijst opgenomen uitkeringsbedragen heeft plaats gehad, met inachtneming van het overigens in dit artikel bepaalde, tot uitkering worden overgegaan. Indien het gedane verzet niet tot een verificatiegeschil leidt, kan met inachtneming van het bij de beschikking op het verzet bepaalde tot uitkering worden overgegaan zodra die beschikking in kracht van gewijsde is gegaan.

10. In afwijking van de laatste zin van het zevende lid kan op geverifieerde vorderingen welke opeisbaar worden op of na de datum van de beschikking als bedoeld in artikel 71, eerste of tweede lid, voor zover artikel 75, eerste lid, niet reeds op deze vorderingen werd toegepast, een uitkering eerst worden gedaan zodra deze vorderingen opeisbaar zijn geworden. Tot dat tijdstip wordt een bedrag aan liquide middelen afgezonderd tot ten minste het beloop van het totaal van de bedragen die bij de toepassing van dit artikel op deze vorderingen zullen kunnen worden uitgekeerd, dan wel wordt deze uitkering op andere wijze zeker gesteld.

Artikel 77

Nadat de rechtbank een verklaring als bedoeld in artikel 71, eerste of tweede lid, heeft gegeven dan wel verlengd, kan zij in afwijking van het bepaalde in artikel 1 van de Faillissementswet een kredietinstelling dan wel een bijkantoor slechts in staat van faillissement verklaren, indien een naar goed koopmansgebruik opgemaakte balans van de kredietinstelling dan wel het bijkantoor een tekort aanwijst, ongeacht of de kredietinstelling dan wel het bijkantoor verkeert in een toestand van te hebben opgehouden te betalen. De faillietverklaring vindt plaats, de Bank gehoord, op verzoek van de bewindvoerders, op de vordering van het Openbaar Ministerie of ambtshalve onder intrekking van bedoelde verklaring. Alsdan zomede indien de faillietverklaring wordt uitgesproken binnen een maand na het intrekken van de verklaring, gelden de volgende bepalingen:

- a. het tijdstip, waarop de termijnen, in de artikelen 43 en 45 van de Faillissementswet vermeld, aanvangen, wordt berekend vanaf het geven van de verklaring, bedoeld in artikel 71, eerste of tweede lid;
- b. boedelschulden, na het geven van de verklaring ontstaan, zullen ook in het faillissement als boedelschulden gelden;
- c. de intrekking van de verklaring en de faillietverklaring worden door de bewindvoerders bekendgemaakt in de Staatscourant en in een of meer door de rechtbank aan te wijzen nieuwsbladen; en

d. overigens is, voor zover niet reeds ingevolge artikel 76 tot volledige uitvoering gekomen, het bepaalde in titel I van de Faillissementswet van toepassing.

Artikel 78

De rechtbank kan op verzoek van de bewindvoerders of ambtshalve de verklaring, bedoeld in artikel 71, eerste of tweede lid, intrekken. Artikel 71, zesde en achtste lid, is alsdan van overeenkomstige toepassing.

Artikel 79

Door de bekendmaking, bedoeld in artikel 75, vierde of zevende lid, artikel 77, onder c, of artikel 78, vervallen van rechtswege de bevoegdheden, welke de bewindvoerders ingevolge de verklaring, bedoeld in artikel 71, eerste of tweede lid, hadden verkregen.

Artikel 80

Tegen beschikkingen van de rechtbank ingevolge de artikelen 71, eerste of tweede lid, en 75, eerste en tweede lid, staat geen hoger beroep open. Beroep in cassatie tegen deze beschikkingen moet worden ingesteld binnen veertien dagen na de dag van uitspraak. De behandeling heeft in raadkamer plaats en geschiedt met de grootste spoed. Het arrest wordt op een openbare terechtzitting uitgesproken en de zakelijke inhoud ervan wordt door de bewindvoerders in de Staatscourant en in een of meer daarbij aan te wijzen nieuwsbladen bekendgemaakt.

HOOFDSTUK XI Betrekkingen met derde landen

Artikel 81

1. Onze minister kan, mede ter uitvoering van ingevolge de bepalingen betreffende de betrekkingen met derde landen in de Tweede Richtlijn genomen besluiten, bepalen dat

a. in afwijking van het bepaalde in de artikelen 8 en 9, de Bank de behandeling van door dochtermaatschappijen van in een bepaalde Staat, die niet een Lid-Staat is, gevestigde ondernemingen of instellingen gevraagde vergunningen als bedoeld in artikel 6 voor een bepaalde termijn opschort, met dienovereenkomstige opschorting van de termijn als bedoeld in artikel 8, derde lid, dan wel dat de Bank slechts een door Onze minister te bepalen aantal door dochtermaatschappijen van in een bepaalde Staat, die niet een Lid-Staat is, gevestigde ondernemingen of instellingen gevraagde vergunningen als bedoeld in artikel 6 zal verlenen; en

b. in afwijking van het bepaalde in de artikelen 24 en 26 de behandeling van door in een bepaalde Staat, die niet een Lid-Staat is, gevestigde ondernemingen of instellingen gevraagde verklaringen van geen bezwaar als bedoeld in artikel 24, eerste lid, voor een bepaalde termijn worden opgeschort, met dienovereenkomstige opschorting van de termijn als bedoeld in artikel 26, derde lid, dan wel dat slechts een door Onze minister te bepalen aantal door in een bepaalde Staat, die niet een Lid-Staat is, gevestigde ondernemingen of instellingen gevraagde verklaringen van geen bezwaar als bedoeld in artikel 24, eerste lid, zullen worden verleend; en

c. in afwijking van het bepaalde in de artikelen 31 onderscheidenlijk 32 het bepaalde in de artikelen 38 tot en met 44 onderscheidenlijk 82 van toepassing is op in een Staat, niet zijnde een Staat die lid is van de Gemeenschap, die partij is bij de overeenkomst betreffende de Europese

Economische Ruimte gevestigde ondernemingen of instellingen die een voor de uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling benodigde vergunning verkrijgen en die dochtermaatschappij zijn van in een bepaalde Staat, die niet een Lid-Staat is, gevestigde ondernemingen of instellingen.

2. Het eerste lid is niet van toepassing indien de bedoelde dochtermaatschappijen onderscheidenlijk gekwalificeerde deelnemingen tevens dochtermaatschappijen onderscheidenlijk gekwalificeerde deelnemingen zijn van in één van de Lid-Staten gevestigde ondernemingen of instellingen die een voor de uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling benodigde vergunning hebben verkregen.

3. De Bank doet onverwijld mededeling aan Onze minister van iedere aanvraag van een vergunning als bedoeld in het eerste lid, onder a, en van iedere aanvraag van een verklaring van geen bezwaar als bedoeld in het eerste lid, onder b.

4. Onze minister kan bepalen dat, in afwijking van het bepaalde in artikel 9, de Bank voor bijkantoren in Nederland van in een bepaalde Staat in een Staat, die niet een Lid-Staat is, gevestigde kredietinstellingen gevraagde vergunningen als bedoeld in artikel 38 weigert dan wel slechts verleent onder het stellen van beperkingen en het verbinden van voorschriften met inachtneming van door Onze minister te stellen richtlijnen.

5. Indien een bijkantoor in Nederland van een in een bepaalde Staat in een Staat, die niet een Lid-Staat is, gevestigde kredietinstelling als bedoeld in het tweede lid die een vergunning als bedoeld in artikel 38 onder het stellen van beperkingen dan wel het verbinden van voorschriften heeft verkregen, een handeling verricht zonder dat alle bij die vergunning gestelde beperkingen respectievelijk alle aan de vergunning verbonden voorschriften zijn nagekomen, is die kredietinstelling gehouden binnen een door de Bank te stellen termijn de verrichte handeling ongedaan te maken of aan de niet nagekomen beperkingen alsnog te voldoen respectievelijk de niet nagekomen voorschriften alsnog te vervullen.

6. Een vergunning als bedoeld in artikel 38 kan door de Bank worden ingetrokken indien niet binnen de door de Bank gestelde termijn aan het bepaalde in het vijfde lid is voldaan. Alsdan is artikel 15 tweede tot en met zevende lid, van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK XII Bijzondere bepalingen

Paragraaf 1 Verbod op het ter beschikking verkrijgen van opvorderbare gelden van het publiek

Artikel 82

1. Het is een ieder verboden bedrijfsmatig al dan niet op termijn opvorderbare gelden van het publiek aan te trekken, ter beschikking te verkrijgen of ter beschikking te hebben dan wel in enigerlei vorm te bemiddelen ter zake van het bedrijfsmatig van het publiek aantrekken of ter beschikking verkrijgen van al dan niet op termijn opvorderbare gelden.

2. De in het eerste lid genoemde verboden zijn niet van toepassing op:

a. ondernemingen en instellingen welke ingevolge artikel 52, tweede lid, onder a tot en met d, zijn geregistreerd;

b. de Bank;

c. de Lid-Staten, alsmede de regionale of lokale overheden van de Lid-Staten; en

d. internationaal publiekrechtelijke instellingen waarin of waaraan één of meer Lid-Staten deelnemen.

3. Onze minister kan, de Bank gehoord, vrijstelling of, op verzoek, ontheffing verlenen van de in het eerste lid genoemde verboden, indien de belangen die deze wet beoogt te beschermen, naar zijn oordeel anderszins voldoende worden beschermd.

4. Aan een vrijstelling of ontheffing kunnen beperkingen worden gesteld en voorschriften worden verbonden.

Paragraaf 2 Bescherming van het woord «bank»

Artikel 83

1. Aan ondernemingen en instellingen, die niet ingevolge artikel 52, tweede lid, zijn geregistreerd, is het verboden het woord «bank» of vertalingen of vormen daarvan te bezigen in hun naam of bij de uitoefening van hun bedrijf, tenzij zulks in zodanige samenhang geschiedt, dat daaruit duidelijk blijkt, dat de desbetreffende onderneming of instelling niet werkzaam is op financiële markten.

2. Het in het eerste lid genoemde verbod is niet van toepassing op:

a. de Bank;

b. de representatieve organisaties; en

c. iedere in een andere Lid-Staat gevestigde onderneming of instelling die van de toezichthoudende autoriteit van die andere Lid-Staat een voor de uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling benodigde vergunning heeft verkregen.

3. Onze minister kan, de Bank gehoord, vrijstelling of, op verzoek, ontheffing verlenen van het in het eerste lid genoemde verbod.

4. Aan een vrijstelling of ontheffing kunnen beperkingen worden gesteld en voorschriften worden verbonden.

Paragraaf 3 Collectieve garantieregeling

Artikel 84

1. De Bank pleegt overleg met de betrokken representatieve organisaties over de invoering of wijziging van een regeling omtrent een garantie voor nader te bepalen schuldvorderingen van natuurlijke personen, verenigingen en stichtingen tot een nader te bepalen maximum op kredietinstellingen, die ingevolge artikel 52, tweede lid, onder a, b of c, zijn geregistreerd, of groepen daarvan tegen het risico, dat een zodanige onderneming of instelling haar verplichtingen met betrekking tot die schuldvorderingen niet nakomt.

2. Bij koninklijk besluit kan, indien het overleg leidt tot overeenstemming tussen de Bank en alle betrokken representatieve organisaties, worden bepaald, dat de kredietinstellingen als bedoeld in het eerste lid verplicht zijn aan de uitvoering van die regeling mede te werken.

3. Onze minister kan een kredietinstelling, die ingevolge artikel 52, tweede lid, onder c, is geregistreerd, ontheffing verlenen van het bij of krachtens het tweede lid bepaalde, mits de Bank op grond van de gegevens als bedoeld in artikel 31, eerste lid, onder b, (5), van oordeel is, dat voor de schuldvorderingen op die kredietinstelling een garantieregeling van toepassing is, welke een voldoende garantie biedt voor schuldvorderingen als bedoeld in het eerste lid.

4. Bij koninklijk besluit kan, indien het overleg niet binnen een door Onze minister te bepalen termijn leidt tot overeenstemming, dan wel indien de regeling, waaromtrent overeenstemming is bereikt, niet de instemming van Onze minister heeft, een regeling als bedoeld in het eerste lid worden ingevoerd, nadat de Bank, de Bankraad en de betrokken representatieve organisaties in de gelegenheid zijn gesteld hun gevoelens omtrent de inhoud van de in te voeren regeling kenbaar te maken.

5. Binnen twee maanden, nadat een garantieregeling krachtens het vierde lid is ingevoerd, wordt door Ons een voorstel aan de Staten-Generaal gedaan om de garantieregeling bij de wet te bekrachtigen. Indien het voorstel door een van beide Kamers der Staten-Generaal wordt verworpen, wordt deze regeling terstond ingetrokken. Van de intrekking wordt mededeling gedaan in de Staatscourant.

6. Het bepaalde in het eerste, tweede en derde, onderscheidenlijk vierde en vijfde lid is mede van toepassing op wijziging en intrekking van een garantieregeling, tot stand gekomen met inachtneming van die bepalingen.

Paragraaf 4 Minimumconditieregeling

Artikel 85

Bij koninklijk besluit kunnen, nadat de Bank daarover advies heeft uitgebracht, aan kredietinstellingen die ingevolge artikel 52, tweede lid, onder a of b, zijn geregistreerd voorschriften worden gegeven omtrent de rente en de overige voorwaarden die zij met betrekking tot de direct opvraagbare tegoeden van natuurlijke personen, verenigingen en stichtingen in acht moeten nemen.

Paragraaf 5 Kosten van de toezichttaken

Artikel 86

Kosten, die zijn verbonden aan de uitvoering van deze wet en de krachtens deze wet genomen besluiten, kunnen overeenkomstig door Onze minister goed te keuren regelen op de betrokken ondernemingen en instellingen worden verhaald.

Paragraaf 6 Publicaties en verslagen

Artikel 87

1. De Bank doet periodiek in de Staatscourant mededeling van de voornaamste gegevens, voorkomende in de stukken en staten, bedoeld in de artikelen 30, 37, 44 en 55.

2. Zonder schriftelijke toestemming van de hierbij betrokkenen worden gegevens met betrekking tot afzonderlijke ondernemingen en instellingen niet gepubliceerd.

Artikel 88

De Bank brengt jaarlijks aan Onze minister verslag uit over de uitvoering van deze wet en van de krachtens deze wet genomen besluiten. Dit verslag wordt door de zorg van de Bank gepubliceerd, behoudens het gedeelte van het verslag, handelende over de uitvoering van de artikelen 10, vierde lid, 11, vijfde lid, 14, 28, 29, 30, derde lid, 35 en 42, met dien verstande dat zonder schriftelijke toestemming van de bij het te publiceren gedeelte van het verslag betrokkenen gegevens met betrekking tot afzonderlijke ondernemingen en instellingen niet gepubliceerd worden.

Paragraaf 7 Aanwijzingsrecht van de minister van Financiën

Artikel 89

Met betrekking tot de uitvoering van deze wet is artikel 26 van de Bankwet 1948 van toepassing.

HOOFDSTUK XIII Beroep

Artikel 90

1. De natuurlijke persoon of rechtspersoon, die door een besluit van Onze minister of van de Bank, op grond van deze wet genomen, rechtstreeks in zijn belang is getroffen, kan daartegen in beroep komen bij het College van Beroep voor het Bedrijfsleven, bedoeld in artikel 4 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie (Stb. 1954, 416). Onder besluiten worden niet begrepen besluiten, strekkende tot het verrichten van rechtshandelingen naar burgerlijk recht.

2. Ingeval beroep wordt ingesteld tegen besluiten, genomen ter uitvoering van de artikelen 14, 26, eerste lid, 28, 29 of 35 zal de terechtzitting worden gehouden met gesloten deuren. De uitspraak wordt alsdan medegedeeld aan de verzoeker en de Bank onderscheidenlijk Onze minister.

3. Ten aanzien van de in dit artikel voorziene rechtspraak vinden overigens de artikelen 2, 3, 5 en 29 tot en met 73 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK XIV Wijziging van andere wetten

Artikel 91

In artikel 1, onder 2°, van de Wet op de economische delicten¹ wordt de zinsnede:

«de Wet toezicht kredietwezen, de artikelen 2, 6, derde en vierde lid, 7, derde lid, 11, eerste lid, 16, tweede, derde en vierde lid, 19, eerste, tweede, vierde en vijfde lid, 20, 21, eerste lid, 22, tweede en derde lid, 24, tweede en vijfde lid, onder a, 25, achtste lid, 26, 27, 29, derde lid, 33, derde lid, 42, 43, eerste en vierde lid, 45 en 46;»

vervangen door:

de Wet toezicht kredietwezen 1992 (Stb. 1992, 722), de artikelen 6, 14, 15, vierde en vijfde lid, 16, eerste, zevende en achtste lid, 19, eerste lid, 23, eerste, vierde en vijfde lid, 24, eerste, vierde, vijfde en zesde lid, 27, eerste lid, 28, tweede en vijfde lid, onder a, 29, tweede lid, 30, eerste lid, 31, eerste lid, 32, eerste lid, 36, 37, 38, 43, 44, 55, eerste, tweede, vierde en vijfde lid, 56, 58, 62, eerste, tweede en derde lid, 63, 64, tweede lid, 66, derde en vierde lid, 69, 72, derde lid, 81, vijfde lid, 82, eerste en vierde lid, 83, eerste en vierde lid, en 85;.

Artikel 92

In artikel 1, onder 2°, van de Wet op de economische delicten wordt in de zinsnede met betrekking tot de Wet toezicht effectenverkeer na «7, eerste lid,» ingevoegd «8a, tweede en derde lid,» en wordt na «11, eerste lid,» ingevoegd «12a, tweede en derde lid,».

Artikel 93

Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek² wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 344, eerste lid, wordt «een krachtens de Wet toezicht kredietwezen geregistreerde kredietinstelling» vervangen door: een ingevolge artikel 52 van de Wet toezicht kredietwezen 1992 (Stb. 1992, 722) geregistreerde kredietinstelling.

B

In artikel 350, tweede lid, wordt «een krachtens de Wet toezicht kredietwezen ingeschreven kredietinstelling» vervangen door: een ingevolge artikel 52 van de Wet toezicht kredietwezen 1992 geregistreerde kredietinstelling.

C

In artikel 436, vierde lid, wordt «een ingevolge artikel 13 van de Wet toezicht kredietwezen ingeschreven kredietinstelling» vervangen door: een ingevolge artikel 52 van de Wet toezicht kredietwezen 1992 geregistreerde kredietinstelling.

Artikel 94

Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek wordt als volgt gewijzigd:

A

In de artikelen 89a, tweede lid, 98, zevende lid, en 98c, derde lid, wordt «een volgens de Wet toezicht kredietwezen ingeschreven kredietinstelling» vervangen door: een ingevolge artikel 52 van de Wet toezicht kredietwezen 1992 (Stb. 1992, 722) geregistreerde kredietinstelling.

B

In het derde lid van de artikelen 93a en 203a wordt «ingeschreven volgens de Wet toezicht kredietwezen» vervangen door: geregistreerd ingevolge artikel 52 van de Wet toezicht kredietwezen 1992.

Artikel 95

Indien het bij koninklijke boodschap van 27 juni 1991 ingediende wetsvoorstel houdende bepalingen voor de jaarrekening van banken (22 169), nadat het tot wet is verheven, in werking treedt, wordt Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek voorts als volgt gewijzigd:

A

In artikel 415 wordt «de in het register, bedoeld in artikel 12 van de Wet toezicht kredietwezen (Stb. 1978, 255), ingeschreven instellingen met uitzondering van nevenvestigingen» vervangen door: de ingevolge artikel 52, tweede lid, onder a, van de Wet toezicht kredietwezen 1992 (Stb. 1992, 722) geregistreerde kredietinstellingen.

B

In artikel 417 wordt «Wet toezicht kredietwezen» vervangen door: Wet toezicht kredietwezen 1992.

C

In artikel 425 wordt «waaraan krachtens artikel 8 van de Wet toezicht kredietwezen ontheffing is verleend» vervangen door: ten aanzien waarvan een beslissing als bedoeld in artikel 12, eerste lid, van de Wet toezicht kredietwezen 1992 is genomen.

Artikel 96

In artikel 445 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering³ wordt «krachtens de Wet toezicht kredietwezen geregistreerde kredietin-

stelling» vervangen door: ingevolge artikel 52 van de Wet toezicht kredietwezen 1992 (Stb. 1992, 722) geregistreerde kredietinstelling.

Artikel 97

In artikel 250a, eerste lid, van de Faillissementswet⁴ wordt «de artikelen 13 of 30, derde lid, van de Wet toezicht kredietwezen» vervangen door: artikel 52, tweede lid, onder a, b of c, van de Wet toezicht kredietwezen 1992 (Stb. 1992, 722).

Artikel 98

In artikel 59 van de Onteigeningswet (Stb. 1851, 125)⁵ wordt «volgens de Wet toezicht kredietwezen ingeschreven kredietinstelling» vervangen door: ingevolge artikel 52, van de Wet toezicht kredietwezen 1992 (Stb. 1992, 722) geregistreerde kredietinstelling.

Artikel 99

In artikel 16b, vijfde lid, van de Coördinatiewet sociale verzekering (Stb. 1987, 552)⁶ wordt «ingevolge de Wet toezicht kredietwezen (Stb. 1978, 255) ingeschreven kredietinstelling» vervangen door: ingevolge artikel 52, tweede lid, onder a, b of c, van de Wet toezicht kredietwezen 1992 (Stb. 1992, 722) geregistreerde kredietinstelling.

Artikel 100

De Wet toezicht effectenverkeer⁷ wordt als volgt gewijzigd:

A

Na artikel 8 wordt een nieuw artikel ingevoegd, dat luidt als volgt:

Artikel 8a

1. Van het in artikel 6, eerste lid, vervatte verbod zijn vrijgesteld instellingen die ingevolge artikel 52, tweede lid, onder c, d, f onderscheidenlijk g, van de Wet toezicht kredietwezen 1992 (Stb. 1992, 722) zijn geregistreerd, mits het verrichten van werkzaamheden als effectenbemiddelaar ingevolge de artikelen 31, tweede lid, 32, tweede lid, 50, eerste lid, onderscheidenlijk 51 van genoemde wet is toegestaan.

2. Onze minister kan aan de vrijstelling als bedoeld in het eerste lid voorschriften verbinden met het oog op een adequate functionering van de effectenmarkten en de positie van beleggers op die markten.

3. Indien een instelling als bedoeld in het eerste lid niet aan de voorschriften als bedoeld in het tweede lid voldoet, kan Onze minister, met overeenkomstige toepassing van artikel 14, tweede lid, de instelling een geheel of gedeeltelijk verbod opleggen ter zake van het verrichten van werkzaamheden als effectenbemiddelaar.

B

Na artikel 12 wordt een nieuw artikel ingevoegd, dat luidt als volgt:

Artikel 12a

1. Van het in artikel 10, eerste lid, vervatte verbod zijn vrijgesteld instellingen die ingevolge artikel 52, tweede lid, onder c, d, f onderscheidenlijk g, van de Wet toezicht kredietwezen 1992 zijn geregistreerd, mits het verrichten van werkzaamheden als vermogensbeheerder ingevolge de

artikelen 31, tweede lid, 32, tweede lid, 50, eerste lid, onderscheidenlijk 51, van genoemde wet is toegestaan.

2. Onze minister kan aan de vrijstelling als bedoeld in het eerste lid voorschriften verbinden met het oog op een adequate functionering van de effectenmarkten en de positie van beleggers op die markten.

3. Indien een instelling als bedoeld in het eerste lid niet aan de voorschriften als bedoeld in het tweede lid voldoet, kan Onze minister, met overeenkomstige toepassing van artikel 14, tweede lid, de instelling een geheel of gedeeltelijk verbod opleggen ter zake van het verrichten van werkzaamheden als vermogensbeheerder.

C

Na artikel 24 wordt een nieuw artikel ingevoegd, dat luidt als volgt:

Artikel 24a

1. Onze minister dan wel een rechtspersoon aan wie ingevolge artikel 25 taken en bevoegdheden zijn overgedragen werkt, voor zover noodzakelijk ten behoeve van de uitoefening van het toezicht op effectenbemiddelaars en vermogensbeheerders die deel uitmaken van een groep, samen met de autoriteiten die ingevolge de Wet toezicht kredietwezen 1992 (Stb. 1992, 722), de Wet toezicht verzekeringsbedrijf (Stb. 1992, 442) onderscheidenlijk de Wet toezicht beleggingsinstellingen (Stb. 1990, 380) belast zijn met het toezicht op kredietinstellingen, verzekeraars onderscheidenlijk beleggingsinstellingen die tot diezelfde groep behoren.

2. Onze minister dan wel een rechtspersoon aan wie ingevolge artikel 25 taken en bevoegdheden zijn overgedragen pleegt, in de gevallen bedoeld in het eerste lid, waar nodig overleg met een autoriteit als bedoeld in het eerste lid.

3. Onze minister dan wel een rechtspersoon aan wie ingevolge artikel 25 taken en bevoegdheden zijn overgedragen werkt, in de gevallen bedoeld in het eerste lid, waar nodig samen op basis van een of meer daartoe met een autoriteit als bedoeld in het eerste lid overeen te komen regelingen. Deze regelingen betreffen in elk geval afspraken over het stellen van gemeenschappelijke eisen, het coördineren van werkzaamheden uit hoofde van ieders uitoefening van het toezicht en het uitwisselen van gegevens en inlichtingen.

Artikel 101

In de Wet toezicht beleggingsinstellingen⁷ wordt na artikel 27 een nieuw artikel ingevoegd, dat luidt als volgt:

Artikel 27a

1. Onze minister dan wel een rechtspersoon aan wie ingevolge artikel 29 taken en bevoegdheden zijn overgedragen werkt, voor zover noodzakelijk ten behoeve van de uitoefening van het toezicht op beleggingsinstellingen die deel uitmaken van een groep, samen met de autoriteiten die ingevolge de Wet toezicht kredietwezen 1992 (Stb. 1992, 722), de Wet toezicht verzekeringsbedrijf (Stb. 1992, 442) onderscheidenlijk de Wet toezicht effectenverkeer (Stb. 1991, 141) belast zijn met het toezicht op kredietinstellingen, verzekeraars onderscheidenlijk effectenbemiddelaars en vermogensbeheerders die tot diezelfde groep behoren.

2. Onze minister dan wel een rechtspersoon aan wie ingevolge artikel 29 taken en bevoegdheden zijn overgedragen pleegt, in de gevallen bedoeld in het eerste lid, waar nodig overleg met een autoriteit als bedoeld in het eerste lid.

3. Onze minister dan wel een rechtspersoon aan wie ingevolge artikel 29 taken en bevoegdheden zijn overgedragen werkt, in de gevallen bedoeld in het eerste lid, waar nodig samen op basis van een of meer daartoe met een autoriteit als bedoeld in het eerste lid overeen te komen regelingen. Deze regelingen betreffen in elk geval afspraken over het stellen van gemeenschappelijke eisen, het coördineren van werkzaamheden uit hoofde van ieders uitoefening van het toezicht en het uitwisselen van gegevens en inlichtingen.

Artikel 102

De Wet op het consumentenkrediet (Stb. 1990, 395)⁵ wordt als volgt gewijzigd:

A

Na artikel 14 worden drie nieuwe artikelen ingevoegd, die luiden als volgt:

Artikel 14a

Zodra een instelling ingevolge artikel 52, tweede lid, onder c, d, f onderscheidenlijk g, van de Wet toezicht kredietwezen 1992 (Stb. 1992, 722) in het in dat artikel bedoelde register is ingeschreven, beschikt die instelling, voor zover het aan die instelling ingevolge artikel 31, tweede lid, 32, tweede lid, 50, eerste lid, onderscheidenlijk artikel 51, eerste lid, van genoemde wet is toegestaan krediet te verlenen, over een van rechtswege, zonder beperkingen, verleende vergunning als bedoeld in artikel 9 van deze wet.

Artikel 14b

1. Zodra de inschrijving van een instelling als bedoeld in artikel 14a openbaar is gemaakt, zendt Onze Minister die instelling onverwijld een schriftelijke bevestiging van de in dat artikel bedoelde vergunning, vergezeld van een verzoek tot het verschaffen van de in het tweede lid bedoelde gegevens en bescheiden betreffende de kredietverlening.

2. Bij ministeriële regeling wordt bepaald welke gegevens en bescheiden moeten worden verstrekt, alsmede op welke wijze dit dient te geschieden.

3. De instelling doet de gegevens en bescheiden binnen drie maanden na ontvangst van het in het eerste lid bedoelde verzoek toekomen aan Onze Minister.

Artikel 14c

1. Onze Minister kan binnen drie maanden na de dag waarop de in artikel 14b bedoelde gegevens en bescheiden zijn ontvangen in het belang van een goede uitvoering van deze wet voorschriften verbinden aan de vergunning van de betrokken instelling.

2. Artikel 14, tweede lid, is van toepassing.

B

Aan artikel 17 wordt een nieuw lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

5. Het bepaalde in het eerste lid, onder a, d en e, is niet van toepassing ten aanzien van de houder van een vergunning als bedoeld in artikel 14a.

C

Artikel 18 wordt gewijzigd als volgt:

(1) Onder vernummering van het derde lid tot vierde lid wordt een nieuw lid ingevoegd, luidende:

3. Het bepaalde in het eerste en tweede lid is niet van toepassing ten aanzien van een vergunning als bedoeld in artikel 14a. Een zodanige vergunning vervalt zodra de inschrijving, bedoeld in artikel 14a, is komen te vervallen.

(2) In het vierde lid (nieuw) wordt «eerste of tweede lid» vervangen door: eerste, tweede of derde lid.

D

Aan artikel 21, eerste lid, wordt onder vervanging van de punt door een komma toegevoegd: onderscheidenlijk een bevestiging als bedoeld in artikel 14b, eerste lid, is gezonden.

E

Artikel 64 komt te luiden:

Artikel 64

De regels welke krachtens deze wet worden vastgesteld, kunnen verschillen al naar gelang zij betrekking hebben op:

- a. verschillende kredietsoorten;
- b. houders van een vergunning als bedoeld in artikel 14a dan wel andere vergunninghouders;
- c. kredietgevers die al dan niet een vestiging in Nederland hebben.

F

In artikel 66, derde lid, wordt na «4, eerste lid, onder a,» ingevoegd: 14b, tweede lid,.

Artikel 103

1. In de Wet toezicht verzekeringsbedrijf⁸ wordt na artikel 9a, onder vernummering van artikel 9b tot artikel 9c, een nieuw artikel ingevoegd, dat luidt als volgt:

Artikel 9b

1. De Verzekeringskamer werkt, voor zover noodzakelijk ten behoeve van de uitoefening van het toezicht op verzekeraars die deel uitmaken van een groep samen met de autoriteiten die ingevolge de Wet toezicht kredietwezen 1992 (Stb. 1992, 722), de Wet toezicht beleggingsinstellingen (Stb. 1990, 380) onderscheidenlijk de Wet toezicht effectenverkeer (Stb. 1991, 141) belast zijn met het toezicht op kredietinstellingen, beleggingsinstellingen onderscheidenlijk effectenbemiddelaars en vermogensbeheerders die tot diezelfde groep behoren.

2. De Verzekeringskamer pleegt, in de gevallen bedoeld in het eerste lid, waar nodig overleg met een autoriteit als bedoeld in het eerste lid.

3. De Verzekeringskamer werkt, in de gevallen bedoeld in het eerste lid, waar nodig samen op basis van een of meer daartoe met een autoriteit als bedoeld in het eerste lid overeen te komen regelingen. Deze

regelingen betreffen in elk geval afspraken over het stellen van gemeenschappelijke eisen, het coördineren van werkzaamheden uit hoofde van ieders uitoefening van het toezicht en het uitwisselen van gegevens en inlichtingen.

2. Artikel 81 van de Wet toezicht verzekeringsbedrijf wordt als volgt gewijzigd:

A

Het eerste lid, onder a, wordt vervangen door:

a. een belang te verwerven of te vergroten in het eigen vermogen van een ingevolge artikel 52, tweede lid, onder a, van de Wet toezicht kredietwezen 1992 (Stb. 1992, 722) geregistreeerde kredietinstelling, indien na deze verwerving of vergroting het totale belang meer zal bedragen dan vijftien procent.

B

In het eerste lid, onder b, vervalt de zinsnede «dan wel een onderneming of instelling»; in dezelfde zin vervalt tevens de zinsnede «dan wel onderneming of instelling».

C

In het derde lid wordt «een onderneming of instelling als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, of een buiten Nederland gevestigde onderneming of instelling die er haar bedrijf van maakt van het publiek deposito's of andere opvorderbare gelden in ontvangst te nemen en kredieten voor eigen rekening te verlenen,» vervangen door: een kredietinstelling als bedoeld in artikel 1 van de Wet toezicht kredietwezen 1992.

Artikel 104

In artikel 59, vijftiende lid, van de Comptabiliteitswet (Stb. 1992, 351) wordt «instellingen welke zijn ingeschreven in het register bedoeld in artikel 12 van de Wet toezicht kredietwezen» vervangen door: de ingevolge artikel 52, tweede lid, onder a, van de Wet toezicht kredietwezen 1992 (Stb. 1992, 722) geregistreeerde kredietinstellingen.

Artikel 105

In artikel 9, derde lid, van de Bankwet 1948 (Stb. I 166)⁹ wordt «de Wet toezicht kredietwezen» vervangen door: de Wet toezicht kredietwezen 1992 (Stb. 1992, 722).

Artikel 106

De Wet financiële betrekkingen buitenland (Stb. 1980, 321)⁵ wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1, onder e, wordt «, eerste lid, onder a, van de Wet toezicht kredietwezen» vervangen door: van de Wet toezicht kredietwezen 1992 (Stb. 1992, 722).

B

In artikel 1, onder g, wordt «de artikelen 21 en 22 van de Wet toezicht kredietwezen» vervangen door: artikel 19 van de Wet toezicht kredietwezen 1992.

In artikel 5 wordt «artikel 21 van de Wet toezicht kredietwezen» vervangen door «artikel 19 van de Wet toezicht kredietwezen 1992» en wordt «voorschriften geven» vervangen door «met goedkeuring door Onze minister voorschriften geven».

- Artikel 6 komt te luiden:

Artikel 6

Indien ingevolge artikel 19 van de Wet toezicht kredietwezen 1992 algemene voorschriften zijn gegeven kan de Bank voor de periode gedurende welke deze algemene voorschriften van kracht zijn, met goedkeuring door Onze minister voorschriften aan andere ingezetenen dan kredietinstellingen geven ten aanzien van het ter beschikking krijgen van gelden van niet-ingezetenen, het verkopen aan niet-ingezetenen van niet ter beurse genoteerde effecten en vorderingen ten laste van ingezetenen alsmede het verstrekken van garanties, borgstellingen en andere zekerheden ten behoeve van niet-ingezetenen.

Artikel 107

In artikel 1, onder c., van de Wet identiteitsvaststelling bij financiële dienstverlening (Stb. 1988, 278) wordt «onder h, van de Wet toezicht kredietwezen (Stb. 1978, 255)» vervangen door: onder d, van de Wet toezicht kredietwezen 1992 (Stb. 1992, 722).

Artikel 108

In artikel D9, tweede lid, van de Kieswet (Stb. 1989, 423)⁵ wordt «een volgens de Wet toezicht kredietwezen (Stb. 1978, 255) ingeschreven kredietinstelling» vervangen door: een ingevolge artikel 52 van de Wet toezicht kredietwezen 1992 (Stb. 1992, 722) geregistreerde kredietinstelling.

Artikel 109

In artikel 35, vijfde lid, van de Invorderingswet 1990 (Stb. 1990, 221)¹⁰ wordt «een ingevolge de Wet toezicht kredietwezen (Stb. 1978, 255) ingeschreven kredietinstelling» vervangen door: een ingevolge artikel 52, tweede lid, onder a, b of c, van de Wet toezicht kredietwezen 1992 (Stb. 1992, 722) geregistreerde kredietinstelling.

Artikel 110

In artikel 576, eerste lid, onder c, van het Wetboek van Strafvordering¹¹ wordt «de Wet toezicht kredietwezen» vervangen door: de Wet toezicht kredietwezen 1992 (Stb. 1992, 722).

Artikel 111

In artikel 27, eerste lid, onder c, van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (Stb. 1989, 300)⁵ wordt «de Wet toezicht kredietwezen (Stb. 1978, 255)» vervangen door: de Wet toezicht kredietwezen 1992 (Stb. 1992, 722).

Artikel 112

1. De vergunning die, op het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, op grond van artikel 2 van de Wet toezicht kredietwezen (Stb. 1978, 255) is verleend dan wel op grond van artikel 62 van die wet of artikel 7 van de Postbankwet (Stb. 1985, 510) wordt geacht te zijn verleend aan een in Nederland gevestigde kredietinstelling, wordt geacht aan die kredietinstelling te zijn verleend op grond van artikel 6.

2. De vergunning die, op het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, op grond van artikel 2 van de Wet toezicht kredietwezen is verleend dan wel op grond van artikel 62 van die wet wordt geacht te zijn verleend aan een buiten de Gemeenschap dan wel in een Lid-Staat ten aanzien waarvan Onze minister op dat tijdstip een maatregel als bedoeld in artikel 33, eerste lid, heeft genomen, gevestigde onderneming of instelling die het bedrijf van kredietinstelling door middel van een bijkantoor in Nederland uitoefent, wordt geacht aan die kredietinstelling te zijn verleend op grond van artikel 38.

3. De in een andere Lid-Staat, niet zijnde een Lid-Staat ten aanzien waarvan Onze minister een maatregel als bedoeld in artikel 33, eerste lid, heeft genomen, gevestigde onderneming of instelling die, op het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, het bedrijf van kredietinstelling door middel van een bijkantoor in Nederland uitoefent en die daarvoor een vergunning als bedoeld in artikel 2 van de Wet toezicht kredietwezen heeft verkregen dan wel op grond van artikel 62 van die wet geacht wordt te hebben verkregen, wordt geacht te hebben voldaan aan artikel 31, eerste lid, onder b en c.

Artikel 113

Een ontheffing die is verleend op grond van artikel 8 van de Wet toezicht kredietwezen wordt, voor zover deze ontheffing strekt, beschouwd als een ontheffing als bedoeld in artikel 12 tot een jaar na het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet.

Artikel 114

1. Een verklaring van geen bezwaar die is verleend op grond van artikel 25 van de Wet toezicht kredietwezen en die op het tijdstip waarop deze wet in werking treedt niet is vervallen of ingetrokken, wordt geacht te zijn verleend op grond van artikel 26 voor de in de artikelen 23 en 24 genoemde handelingen die overeenkomen met de handelingen waarvoor de verklaring van geen bezwaar was verleend, met dien verstande dat voor zover die verklaring van geen bezwaar betrekking heeft op het verwerven of vergroten van een deelneming of het uitoefenen van zeggenschap die tevens wordt geacht te zijn verleend voor het houden van een gekwalificeerde deelneming.

2. Ten aanzien van handelingen waarop het eerste lid niet van toepassing is en waarvoor ingevolge de artikelen 23 of 24 een verklaring van geen bezwaar is vereist en waarop artikel 25 van de Wet toezicht kredietwezen niet van toepassing was, blijven de verboden als bedoeld in de artikelen 23 en 24 buiten toepassing tot de eerste dag van de negende kalendermaand na het tijdstip van inwerkingtreding van de artikelen 23 en 24.

3. Ten aanzien van een gekwalificeerde deelneming die reeds werd gehouden op 1 januari 1979 en waarvoor ingevolge de artikelen 23 onderscheidenlijk 24 een verklaring van geen bezwaar vereist is, wordt de kredietinstelling als bedoeld in artikel 23, eerste lid, onderscheidenlijk de natuurlijke persoon of rechtspersoon als bedoeld in artikel 24, eerste

lid, geacht te beschikken over een verklaring van geen bezwaar als bedoeld in artikel 23, eerste lid, onderscheidenlijk artikel 24, eerste lid.

Artikel 115

1. Een ontheffing die is verleend op grond van artikel 42 van de Wet toezicht kredietwezen wordt geacht te zijn verleend op grond van artikel 82.

2. In afwijking van het eerste lid wordt de in een andere Lid-Staat gevestigde onderneming of instelling die, op het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, het bedrijf van kredietinstelling uitoefent en al dan niet op termijn opvorderbare gelden ter beschikking verkrijgt door middel van het verrichten van diensten in Nederland en die daarvoor een ontheffing als bedoeld in artikel 42 van de Wet toezicht kredietwezen heeft verkregen en die van de toezichthoudende autoriteit van de andere Lid-Staat een voor de uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling benodigde vergunning heeft verkregen, geacht te hebben voldaan aan artikel 32, eerste lid, onder b.

Artikel 116

Een ontheffing die is verleend op grond van artikel 43 van de Wet toezicht kredietwezen aan een onderneming of instelling die niet ingevolge artikel 52, tweede lid, is geregistreerd, wordt geacht te zijn verleend op grond van artikel 83.

Artikel 117

Het koninklijk besluit van 10 april 1986 (Stb. 189) tot verbindend verklaring van de herziene collectieve garantieregeling op grond van artikel 44 van de Wet toezicht kredietwezen geldt als het koninklijk besluit als bedoeld in artikel 84, tweede lid. De verwijzingen in deze herziene collectieve garantieregeling naar bepalingen in de Wet toezicht kredietwezen worden gelezen als verwijzingen naar de overeenkomstige bepalingen in deze wet.

Artikel 118

1. Op de uitvoering van deze wet zijn de hoofdstukken 1 tot en met 4 van de Algemene wet bestuursrecht (Stb. 1992, 315) van toepassing.

2. Dit artikel vervalt met ingang van het tijdstip, waarop de Algemene wet bestuursrecht in werking treedt.

Artikel 119

Indien het bij koninklijke boodschap van 23 januari 1992 ingediende voorstel van Wet houdende wijziging van de Wet op de rechterlijke organisatie, de Algemene wet bestuursrecht, de Wet op de Raad van State, de Beroepswet, de Ambtenarenwet 1929 en andere wetten, alsmede intrekking van de Wet administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen (voltooiing eerste fase herziening rechterlijke organisatie) (22 495), nadat het tot wet is verheven, in werking treedt, komt artikel 90 als volgt te luiden:

Artikel 90

1. Tegen een op grond van deze wet genomen besluit kan een belanghebbende beroep instellen bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven.

2. Ingeval beroep wordt ingesteld tegen besluiten, genomen ter uitvoering van de artikelen 14, 26, eerste lid, 28, 29 of 35 zal de terecht-

zitting worden gehouden met gesloten deuren. De uitspraak wordt alsdan medegedeeld aan de verzoeker en de Bank onderscheidenlijk Onze minister.

Artikel 120

Indien het bij koninklijke boodschap van 27 juni 1991 ingediende wetsvoorstel houdende bepalingen voor de jaarrekening van banken, nadat het tot wet is verheven, in werking treedt, wordt, indien artikel VI, eerste lid, van die wet wordt toegepast, het totale bedrag van de onderwaardering alsmede dat van de terugnemingen gemeld aan de Bank.

Artikel 121

1. Indien het voorstel van wet tot wijziging van de Wet op de Registeraccountants en de Wet op de Accountants-Administratieconsulenten (wijziging in verband met de invoering van de Achtste Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen inzake het vennootschapsrecht) (22 313), nadat het tot wet is verheven, in werking treedt,

a. wordt in artikel 30, tweede lid, de zinsnede «een registeraccountant of een accountant die een vergunning heeft als bedoeld in artikel 70b, eerste lid, onder b, van de Wet op de Registeraccountants (Stb. 1962, 258)» vervangen door: een accountant als bedoeld in artikel 393, eerste lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek; en

b. wordt in artikel 55, vijfde lid, de zinsnede «een registeraccountant dan wel een accountant die een vergunning heeft als bedoeld in artikel 70b, eerste lid, onder b, van de Wet op de Registeraccountants» vervangen door: een accountant als bedoeld in artikel 393, eerste lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 122

De wet van 13 april 1978, Stb. 255, wordt ingetrokken.

Artikel 123

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden gesteld.

Artikel 124

Deze wet kan worden aangehaald als: Wet toezicht kredietwezen 1992.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges, en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 23 december 1992

Beatrix

De Minister van Financiën,
W. Kok

Uitgegeven de *dertigste* december 1992

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Kamerstukken II, 1991/92, 1992/93, 22 665
Handelingen II, 1992/93, blz. 1886-1899;
2070-2090; 2108-2109

Kamerstukken I, 1992/93, 22 665 (108)
Handelingen I, 1992/93, zie vergadering
d.d. 22 december 1992

¹ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 16
december 1992, Stb. 673

² Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 24
december 1992, Stb. 691

³ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 24
september 1992, Stb. 539

⁴ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 2 april
1991, Stb. 199

⁵ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 4 juni
1992, Stb. 422

⁶ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 14
november 1991, Stb. 624

⁷ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 4 juni
1992, Stb. 423

⁸ Stb. 1992, 442, laatstelijk gewijzigd bij de
wet van 23 december 1992, Stb. 719

⁹ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 30
oktober 1985, Stb. 603

¹⁰ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 24
december 1992, Stb. 709

¹¹ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10
december 1992, Stb. 658